

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2003-2004

10 december 2003

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

ACTUELE VRAGEN

INTERPELLATIES

RESOLUTIE JAARVERSLAG 2002 VAN DE VLAAMSE OMBUDSDIENST

RESOLUTIE ACTIEPLAN VAN DE STATEN-GENERAAL VAN BURGEMEESTERS EN SCHEPEN
HALLE-VILVOORDE

BENOEMING VAN DE LEDEN VAN DE EXPERTENCOMMISSIE VOOR OVERHEIDSCOMMUNICATIE

Inhoud

Nr. 16

Woensdag 10 december 2003

Berichten van verhindering	1
Voorstel van bijzonder decreet	
Indiening en verwijzing	1
Voorstellen van decreet	
Indiening en verwijzing	2
Voorstel van resolutie	
Indiening en verwijzing	2
Adviezen van de Raad van State	
Indiening en verwijzing	2
Verslagen van het Rekenhof	
Indiening en verwijzing	3
Verslagen	
Indiening	3
Teksten aangenomen door de Commissies	
Indiening	8
Met redenen omklede motie	
Indiening	8
Motie van aanbeveling	
Indiening	8
Verzoekschriften	
Indiening	9
Voorontwerpen van decreet	
Indiening	9
Mededelingen van de Vlaamse regering	
Indiening	9
Mededeling van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap	
Indiening	10
Mededeling van het Kinderrechtencommissariaat	
Indiening	10
Mededelingen van de Hoge Raad voor Binnenlands Bestuur	
Indiening	10

Arresten van het Arbitragehof

Indiening 10

Kennisgeving van het Arbitragehof

Indiening 11

Actuele vragen (Regl. art. 82)

Actuele vraag van de heer Eddy Schuermans tot de heer Bart Somers, minister-president van de Vlaamse regering, over de afhandeling van de procedure voor een nieuw telefoniecontract bij de Vlaamse Gemeenschap 11

Actuele vraag van de heer Filip Dewinter tot de heer Bart Somers, minister-president van de Vlaamse regering, over de verklaringen van de minister-president betreffende de illegalen en asielzoekers in Antwerpen-Noord 12

Actuele vraag van de heer Bart De Smet tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over de bijkomende omzendbrief van de minister met instructies voor het opstellen van de gemeentebegrotingen 15

Actuele vraag van de heer Dirk Holemans tot de heer Gilbert Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over roetfilters voor de nieuwe harmonicabussen van De Lijn voor Antwerpen 17

Actuele vraag van de heer Stefaan Platteau tot de heer Gilbert Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de beleidsreactie van de minister op de conclusies van een onderzoek inzake het verband tussen sociale positie en verplaatsingsgedrag 18

Actuele vraag van de heer Christian Verougstraete tot de heer Ludo Sannen, Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking, over het voorstel van de Europese Commissie om de vangstquota voor tong en schol verder te beperken en de gevolgen hiervan voor de Vlaamse visserijsector

Actuele vraag van de heer Jacky Maes tot de heer Ludo Sannen, Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking, over het voorstel van de Europese Commissie om de vangstquota voor tong en schol verder te beperken en de gevolgen hiervan voor de Vlaamse visserijsector 19

Interpellaties (Regl. art. 77)

Interpellatie van de heer Luc Van den Brande tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government, over de uitoefening van de nieuwe bevoegdheden inzake wapenexport

Interpellatie van de heer Kris Van Dijck tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government, over de uitoefening van de nieuwe bevoegdheden inzake wapenexport 21

Sprekers : de heren Luc Van den Brande, Kris Van Dijck, Guy Sols, Johan Malcorps, Francis Vermeiren, Karim Van Overmeire, Frans Ramon, Jan Roegiers, André-Emiel Bogaert, en minister Patricia Ceysens

Met redenen omklede moties 36

Voorstel van resolutie van mevrouw Mieke Van Hecke en de heren Leo Peeters, Jos Stassen, Herman Lauwers en André Denys betreffende de voorstellen en de algemene aanbevelingen uit het Jaarverslag 2002 van de Vlaamse Ombudsdienst – 1871 (2003-2004) – Nrs. 1 en 2

Bespreking 36

Sprekers : mevrouw Mieke Van Hecke

Voorstel van resolutie van de heren Leo Peeters, Francis Vermeiren, Eloi Glorieux, Eric Van Rompuy en Etienne Van Vaerenbergh ter ondersteuning van het actieplan van de Staten-Generaal van Burge-meesters en Schepenen Halle-Vilvoorde
– 1875 (2003-2004) – Nrs. 1 tot 3

Bespreking

38

Sprekers : de heren Etienne Van Vaerenbergh, Francis Vermeiren, Joris Van Hauthem, Eric Van Rompuy, Christian Van Eyken en Stefaan Platteau

Expertcommissie voor Overheidscommunicatie

Benoeming van de leden

45

Regeling van de werkzaamheden

46

Voorstel van resolutie van mevrouw Mieke Van Hecke en de heren Leo Peeters, Jos Stassen, Herman Lauwers en André Denys betreffende de voorstellen en de algemene aanbevelingen uit het Jaarver-slag 2002 van de Vlaamse Ombudsdienst
– 1871 (2003-2004) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

46

Voorstel van resolutie van de heren Leo Peeters, Francis Vermeiren, Eloi Glorieux, Eric Van Rompuy en Etienne Van Vaerenbergh ter ondersteuning van het actieplan van de Staten-Generaal van Burge-meesters en Schepenen Halle-Vilvoorde
– 1875 (2003-2004) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming

48

Regeling van de werkzaamheden

49

VOORZITTER : De heer Johan De Roo, eerste onder-voorzitter

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 14.05 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

AANWEZIG

Wilfried Aers, Sonja Becq, Jos Bex, André-Emiel Bogaert, Mathieu Boutsen, Louis Bril, Jozef Browaes, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Marc Cordeel, Carlo Daelman, Norbert De Batselier, Carl Decaluwe, Veerle Declercq, Dirk De Cock, Frans De Cock, Niki De Gryze, Ann De Martelaer, Wivina Demeester-De Meyer, Julien Demeulenaere, Jos De Meyer, André Denys, Herman De Reuse, Peter De Ridder, Johan De Roo, Claudine De Schepper, Bart De Smet, Jacques Devolder, Filip Dewinter, Vera Dua, Jaak Gabriels, Gisèle Gardeyn-Debever, Sven Gatz, Jean Geraerts, Jos Geysels, Brigitte Grouwels, Dominique Guns, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Koen Helsen, Margriet Hermans, Dirk Holemans, Patrick Hostekint, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Gerald Kindermans, Patrick Lachaert, Boudewijn Laloo, Jan Laurys, Herman Lauwers, Julien Librecht, Marcel Logist, Jan Loones, Dominiek Lootens-Stael, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Johan Malcorps, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, André Moreau, Flor Ory, Jan Penris, Jean-Paul Peuskens, Stefaan Platteau, Frans Ramon, Didier Ramoudt, Jan Roegiers, Freddy Sarens, Cis Schepens, Eddy Schuermans, Guy Sols, Jos Stassen, Steve Stevaert, Felix Strackx, Lucien Suykens, Jacques Timmermans, Bruno Tobback, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Riet Van Cleuvenbergen, Marc van den Abeelen, Dany Vandenbossche, Walter Vandenbossche, Chris Vandenbroeke, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Ria Van Den Heuvel, Mark Van der Poorten, Kris Van Dijck, Jan Van Duppen, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Mieke Van Hecke, Ingrid van Kessel, Gilbert Vanleenhove, Jef Van Looy, Gracienne Van Nieuwenborgh, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Etienne Van Vaeren-

bergh, Erna Van Wauwe, Josée Vercammen, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Miel Verrijken, Bob Verstraete, Robert Voorhamme, Johan Weyts, Paul Wille, Frans Wymeersch.

AFWEZIG MET KENNISGEVING

Hilde De Lobel, Anny De Maght-Aelbrecht, Marijke Dillen, Eloï Glorieux, Leo Peeters, Johan Sauwens : gezondheidsredenen ;

Ilse Van Eetvelde : familieverplichtingen.

AFWEZIG ZONDER KENNISGEVING

Johan Demol.

VOORSTEL VAN BIJZONDER DECREET

Indiening en verwijzing

De voorzitter : Het volgende voorstel van bijzonder decreet werd ingediend :

- Voorstel van bijzonder decreet van van de heren Francis Vermeiren, Sven Gatz, Bruno Tobback, Jos Geysels, Herman Lauwers en Norbert De Batselier houdende wijziging van het bijzonder decreet van 26 juni 1995 houdende invoering van onverenigbaarheden met het mandaat van lid van de Vlaamse Raad – 1975 (2003-2004) – Nr. 1.
Verwezen naar Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken.

VOORSTELLEN VAN DECREET**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende voorstellen van decreet werden ingediend :

- Voorstel van decreet van de heer Johan Malcorps houdende wijziging van de artikelen 5, 7, 9 en 14 van het Wetboek van de met inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen – 1968 (2003-2004) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting.
- Voorstel van decreet van de heren Robert Voorhamme, Marc Cordeel, Jean-Paul Peuskens, Johan Malcorps en Jos Bex tot wijziging van het decreet van 20 april 2001 betreffende de organisatie van het personenvervoer over de weg en tot oprichting van de Mobiliteitsraad van Vlaanderen – 1969 (2003-2004) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie.
- Voorstel van decreet van mevrouw Ria Van Den Heuvel en de heren Koen Helsen, Jan Van Duppen en Jan Roegiers houdende wijziging van het decreet van 30 maart 1999 houdende de organisatie van de zorgverzekering – 1970 (2003-2004) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen.
- Voorstel van decreet van de heren Kris Van Dijck, Jan Loones en Chris Vandenbroeke houdende wijziging van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, wat de ondertiteling van alle Nederlandstalige televisieprogramma's op de VRT betreft – 1973 (2003-2004) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Cultuur, Media en Sport.
- Voorstel van decreet van de heren Jan Loones, Kris Van Dijck en Chris Vandenbroeke houdende wegwerking van de discriminatie in artikel 50 van het Wetboek der Successierechten – 1974 (2003-2004) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : Het volgende voorstel van resolutie werd ingediend :

- Voorstel van resolutie van de heren Kris Van Dijck, Jan Loones en Chris Vandenbroeke betreffende de Vlaamse constitutionele autonomie – 1967 (2003-2004) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken.

ADVIEZEN VAN DE RAAD VAN STATE**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende adviezen van de Raad van State werden ingediend :

- Advies van de Raad van State over het voorstel van bijzonder decreet van de heren Kris Van Dijck, Jan Loones en Chris Vandenbroeke houdende wijziging van de gewone wet van 16 juli 1993 tot vervollediging van de federale staatsstructuur, wat betreft de kieskringen voor de verkiezingen van het Vlaams Parlement – 1930 (2003-2004) – Nr. 2.
Verwezen naar de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken.
- Advies van de Raad van State over het voorstel van bijzonder decreet van de heren Filip Dewinter, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Joris Van Hauthem en Jan Penris en mevrouw Marijke Dillen houdende de oprichting van één Vlaamse nationale kieskring met regionale correcties voor de verkiezingen van het Vlaams Parlement – 1934 (2003-2004) – Nr. 2.
Verwezen naar de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken.

VERSLAGEN VAN HET REKENHOF

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende verslagen van het Rekenhof werden ingediend :

- Verslag van het Rekenhof over de audit van schadedossiers ten laste van het Vlaams Infrastructuurfonds
– 37-D (2003-2004) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie.
- Verslag van het Rekenhof over het onderzoek van de inschaling van de leden van het academisch personeel aan de Vlaamse universiteiten
– 37-E (2003-2004) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid.

VERSLAGEN

Indiening

De voorzitter : De volgende verslagen werden ingediend :

- Verslag namens de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken uitgebracht door mevrouw Mieke Van Hecke over het voorstel van decreet van de heer Etienne Van Vaerenbergh houdende strafbepalingen voor overtredingen van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, en van de wet van 30 juli 1963 houdende taalregeling in het onderwijs
– 387 (1999-2000) – Nr. 3.
- Verslag namens de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken uitgebracht door de heer Dany Vandebossche over de hoorzitting over het ontwerp van decreet betreffende de openbaarheid van bestuur
– 1732 (2002-2003) – Nr. 3.
- Verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid uitgebracht door de heer Jos De Meyer over het voorstel van resolutie van de heren Luc Martens, Jos De

Meyer en Gilbert Vanleenhove betreffende het infrastructuurbeleid voor het Vlaamse onderwijs

– 1752 (2002-2003) – Nr. 4.

- Verslag namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen uitgebracht door mevrouw Sonja Becq en de heer Calo Daelman over de hoorzitting over het ontwerp van decreet betreffende het lokaal sociaal beleid
– 1777 (2002-2003) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting uitgebracht door de heer Lucien Suykens over het voorstel van resolutie van de heren Johan Sauwens, Eric Van Rompuy en Erik Matthijs betreffende de overheidsfinanciën en de begroting
– 1816 (2002-2003) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting uitgebracht door de heer Lucien Suykens over het ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2004
– 14 (2003-2004) – Nr. 3.
- Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid uitgebracht door de heren Cis Schepens en Marcel Logist aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2004
– 15 (2003-2004) – Nr. 9-A.
- Verslag namens de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand uitgebracht door mevrouw Brigitte Grouwels en de heer Eloi Glorieux aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2004
– 15 (2003-2004) – Nr. 9-B.
- Verslag namens de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden uitgebracht door de heren Patrick Hostekint en André Moreau aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2004
– 15 (2003-2004) – Nr. 9-C.

Voorzitter

- Verslag namens de Commissie voor Cultuur, Media en Sport uitgebracht door de heer Bob Verstraete aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2004
– 15 (2003-2004) – Nr. 9-D.
- Verslag namens de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme uitgebracht door de heren Mathieu Boutsen, Frans De Cock, Jan Laurys, Eddy Schuermans en Guy Sols en mevrouw Veerle Declercq aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2004
– 15 (2003-2004) – Nr. 9-E.
- Verslag namens de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken uitgebracht door de heer Paul Wille aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en begroting over het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2004
– 15 (2003-2004) – Nr. 9-F.
- Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening uitgebracht door de heren Paul Wille en Patrick Lachaert aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2004
– 15 (2003-2004) – Nr. 9-G.
- Verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid uitgebracht door de heer Julien Demeulenaere aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2004
– 15 (2003-2004) – Nr. 9-H.
- Verslag namens de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie uitgebracht door de heer Jean-Paul Peuskens aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2004
– 15 (2003-2004) – Nr. 9-I.
- Verslag namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen uitgebracht door mevrouw Erna Van Wauwe aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2004
– 15 (2003-2004) – Nr. 9-J.
- Verslag namens de Verenigde Commissies voor Onderwijs, Vorming en Wetenschaps-beleid, en voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme uitgebracht door de heer Julien Demeulenaere aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2004
– 15 (2003-2004) – Nr. 9-K.
- Verslag namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting uitgebracht door de heer Lucien Suykens over het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2004
– 15 (2003-2004) – Nr. 10.
- Verslag namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting uitgebracht door de heer Lucien Suykens over het ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2003
– 18 (2003-2004) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid uitgebracht door de heer Cis Schepens aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2003
– 19 (2003-2004) – Nr. 4-A.
- Verslag namens de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand uitgebracht door mevrouw Brigitte Grouwels aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2003
– 19 (2003-2004) – Nr. 4-B.

Voorzitter

- Verslag namens de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden uitgebracht door de heer André Moreau aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2003
– 19 (2003-2004) – Nr. 4-C.
- Verslag namens de Commissie voor Cultuur, Media en Sport uitgebracht door de heer Bob Verstraete aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2003
– 19 (2003-2004) – Nr. 4-D.
- Verslag namens de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme uitgebracht door de heer Mathieu Boutsen, mevrouw Veerle De Clercq, de heren Frans De Cock, Jan Laurys en Guy Sols aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2003
– 19 (2003-2004) – Nr. 4-E.
- Verslag namens de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken uitgebracht door mevrouw Mieke Van Hecke en de heer Paul Wille aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2003
– 19 (2003-2004) – Nr. 4-F.
- Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening uitgebracht door de heer Patrick Lachaert aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2003
– 19 (2003-2004) – Nr. 4-G.
- Verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid uitgebracht door de heer Julien Demeulenaere aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2003
– 19 (2003-2004) – Nr. 4-H.
- Verslag namens de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie uitgebracht door de heer Jan Verfaillie aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2003
– 19 (2003-2004) – Nr. 4-I.
- Verslag namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen uitgebracht door mevrouw Erna Van Wauwe aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2003
– 19 (2003-2004) – Nr. 4-J.
- Verslag namens de Verenigde Commissies voor Onderwijs, Vorming en Wetenschaps-beleid, en voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme uitgebracht door de heer Julien Demeulenaere aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2003
– 19 (2003-2004) – Nr. 4-K.
- Verslag namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting uitgebracht door de heer Lucien Suykens over het ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2003
– 19 (2003-2004) – Nr. 5.
- Verslag namens de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand uitgebracht door mevrouw Brigitte Grouwels en de heer Eloi Glorieux over de beleidsbrief Hoofdstede-lijke Aangelegenheden. Beleidsprioriteiten 2003-2004
– 1902 (2003-2004) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme uitge-

Voorzitter

bracht door de heren Jan Laurys en Guy Sols over de beleidsbrief Werkgelegenheid. Beleidsprioriteiten 2003-2004

– 1903 (2003-2004) – Nr. 2.

- Verslag namens de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme uitgebracht door de heren Jan Laurys en Guy Sols over de beleidsbrief Toerisme. Beleidsprioriteiten 2003-2004

– 1904 (2003-2004) – Nr. 2.

- Verslag namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting uitgebracht door de heer Lucien Suykens over de beleidsbrief Planning en Statistiek. Beleidsprioriteiten 2003-2004

– 1905 (2003-2004) – Nr. 2.

- Verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid uitgebracht door de heer Julien Demeulenaere over de beleidsbrief Onderwijs en Vorming. Beleidsprioriteiten 2003-2004

– 1906 (2003-2004) – Nr. 2.

- Verslag namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting uitgebracht door de heer Lucien Suykens over de beleidsbrief Financiën en Begroting. Beleidsprioriteiten 2003-2004

– 1907 (2003-2004) – Nr. 2.

- Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening uitgebracht door de heer Patrick Lachaert over de beleidsbrief Ruimtelijke Ordening. Beleidsprioriteiten 2003-2004

– 1908 (2003-2004) – Nr. 2.

- Verslag namens de Verenigde Commissies voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid en voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme uitgebracht door de heer Julien Demeulenaere over de beleidsbrief Wetenschappen en Technologische Innovatie. Beleidsprioriteiten 2003-2004

– 1909 (2003-2004) – Nr. 2.

- Verslag namens de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme uitgebracht door mevrouw Veerle Declercq en de heer Eddy Schuermans over de beleidsbrief Economisch Overheidsinstrumentarium. Beleidsprioriteiten 2003-2004

– 1910 (2003-2004) – Nr. 2.

- Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid uitgebracht door de heren Cis Schepens en Marcel Logist over de beleidsbrief Binnenlandse Aangelegenheden en Stedenbeleid. Beleidsprioriteiten 2003-2004

– 1911 (2003-2004) – Nr. 3.

- Verslag namens de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand uitgebracht door mevrouw Brigitte Grouwels en de heer Eloi Glorieux over de beleidsbrief Vlaamse Rand. Beleidsprioriteiten 2003-2004

– 1912 (2003-2004) – Nr. 2.

- Verslag namens de Commissie voor Cultuur, Media en Sport uitgebracht door de heer Bob Verstraete over de beleidsbrief Cultuur. Beleidsprioriteiten 2003-2004

– 1913 (2003-2004) – Nr. 2.

- Verslag namens de Commissie voor Cultuur, Media en Sport uitgebracht door de heer Bob Verstraete over de beleidsbrief Jeugd. Beleidsprioriteiten 2003-2004

– 1914 (2003-2004) – Nr. 2.

- Verslag namens de Commissie voor Cultuur, Media en Sport uitgebracht door de heer Bob Verstraete over de beleidsbrief Monumenten, Landschappen en Archeologie. Beleidsprioriteiten 2003-2004

– 1915 (2003-2004) – Nr. 2.

- Verslag namens de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken uitgebracht door de heer Paul Wille over de beleidsbrief Ambtenarenzaken. Beleidsprioriteiten 2003-2004

– 1916 (2003-2004) – Nr. 2.

- Verslag namens de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie uitgebracht door de heer Jean-Paul Peuskens over de beleidsbrief Mobiliteit en Openbare Werken. Beleidsprioriteiten 2003-2004

– 1917 (2003-2004) – Nr. 2.

- Verslag namens de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie uitgebracht door de heer Jean-Paul Peuskens over de beleidsbrief Energie. Beleidsprioriteiten 2003-2004

– 1918 (2003-2004) – Nr. 2.

- Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening uitgebracht door de heer Paul Wille over de beleidsbrief Leefmilieu. Beleidsprioriteiten 2003-2004

– 1919 (2003-2004) – Nr. 2.

Voorzitter

- Verslag namens de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme uitgebracht door mevrouw Veerle Declecq en de heer Frans De Cock over de beleidsbrief Landbouw en Visserij. Beleidsprioriteiten 2003-2004 – 1920 (2003-2004) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden uitgebracht door de heer Patrick Hostekint over de beleidsbrief Ontwikkelings-samenwerking. Beleidsprioriteiten 2003-2004 – 1921 (2003-2004) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen uitgebracht door mevrouw Erna Van Wauwe over de beleidsbrief Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen. Beleidsprioriteiten 2003-2004 – 1922 (2003-2004) – Nr. 3.
- Verslag namens de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme uitgebracht door de heren Mathieu Boutsen, Frans De Cock en Jan Laurys over de beleidsbrief Economie. Beleidsprioriteiten 2003-2004 – 1923 (2003-2004) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden uitgebracht door de heer André Moreau over de beleidsbrief Buitenlands Beleid. Beleidsprioriteiten 2003-2004 – 1924 (2003-2004) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden uitgebracht door de heer Patrick Hostekint over de beleidsbrief Buitenlandse Handel en Extern Economisch Beleid. Beleidsprioriteiten 2003-2004 – 1925 (2003-2004) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken uitgebracht door de heer Paul Wille over de beleidsbrief E-government. Beleidsprioriteiten 2003-2004 – 1926 (2003-2004) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid uitgebracht door de heren Cis Schepens en Marcel Logist over de beleidsbrief Vlaams Woonbeleid. Beleidsprioriteiten 2003-2004 – 1927 (2003-2004) – Nr. 3.
- Verslag namens de Commissie voor Cultuur, Media en Sport uitgebracht door de heer Bob Verstraete over de beleidsbrief Media. Beleidsprioriteiten 2003-2004 – 1928 (2003-2004) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Cultuur, Media en Sport uitgebracht door de heer Bob Verstraete over de beleidsbrief Sport. Beleidsprioriteiten 2003-2004 – 1929 (2003-2004) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting uitgebracht door de heer Frans De Cock over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de tweede aanpassing van de begroting 2003 – 1947 (2003-2004) – Nr. 4.
- Verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid uitgebracht door de heer Julien Demeulenaere over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de tweede aanpassing van de begroting 2003 – 1947 (2003-2004) – Nr. 5.
- Verslag namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen uitgebracht door mevrouw Erna Van Wauwe over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de tweede aanpassing van de begroting 2003 – 1947 (2003-2004) – Nr. 6.
- Verslag namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting uitgebracht door de heer Lucien Suykens over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2004 – 1948 (2003-2004) – Nr. 9.
- Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid uitgebracht door de heren Cis Schepens en Marcel Logist over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2004 – 1948 (2003-2004) – Nr. 10.
- Verslag namens de Commissie voor Cultuur, Media en Sport uitgebracht door de heer Bob Verstraete over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2004 – 1948 (2003-2004) – Nr. 11.

Voorzitter

- Verslag namens de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme uitgebracht door de heren Mathieu Boutsen, Frans De Cock, Jan Laurys en Guy Sols over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2004
– 1948 (2003-2004) – Nr. 12.
- Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening uitgebracht door de heer Paul Wille over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2004
– 1948 (2003-2004) – Nr. 13.
- Verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid uitgebracht door de heer Julien Demeulenaere over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2004
– 1948 (2003-2004) – Nr. 14.
- Verslag namens de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie uitgebracht door de heer Jean-Paul Peuskens over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2004
– 1948 (2003-2004) – Nr. 15.
- Verslag namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen uitgebracht door mevrouw Erna Van Wauwe over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2004
– 1948 (2003-2004) – Nr. 16.
- Verslag namens de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken uitgebracht door mevrouw Mieke Van Hecke en de heer Dirk Holemans over het verzoekschrift over het invoeren van een taalboete
– 1966 (2003-2004) – Nr. 1.
- Verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid uitgebracht door de heren Karlos Callens en Gilbert Vanleenhove over het verzoekschrift over de hervorming van het hoger onderwijs voor sociale promotie
– 1972 (2003-2004) – Nr. 1.

TEKSTEN AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIES**Indiening**

De voorzitter : De volgende teksten aangenomen door de Commissies werden ingediend :

- Tekst aangenomen door de Commissies van het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de tweede aanpassing van de begroting 2003
– 1947 (2003-2004) – Nr. 7.
- Tekst aangenomen door de Commissies van het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2004
– 1948 (2003-2004) – Nr. 17.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE**Indiening**

De voorzitter : De volgende met redenen omklede motie werd ingediend :

- Met redenen omklede motie van de heer Luc Martens, mevrouw Brigitte Grouwels, mevrouw Veerle Heeren en de heren Jos De Meyer en Kris Van Dijck tot besluit van de op 4 december 2003 door de heer Luc Martens in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de problematiek van zogenaamde mobbing in het onderwijs
– 1971 (2003-2004) – Nr. 1.

MOTIE VAN AANBEVELING**Indiening**

De voorzitter : De volgende motie van aanbeveling werd ingediend :

- Motie van aanbeveling van de heer Bart De Smet, mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht en de heren Leo Peeters, Dirk Holemans, Dirk De

Voorzitter

Cock en Kris Van Dijck op de beleidsbrief Binnenlandse Aangelegenheden en Stedenbeleid. Beleidsprioriteiten 2003-2004
– 1911 (2003-2004) – Nr. 2.

VERZOEKSCHRIFTEN**Indiening**

De voorzitter : De volgende verzoekschriften werden ingediend :

- Verzoekschrift van de heer Roger Plancqueel over de toegang van Canvas/Ketnet tot de kabel in Wallonië
– 11 (2003-2004) ;
- Verzoekschrift van mevrouw Degros-Schevenels over de beroepsprocedures tegen beslissingen van instellingen van het Gemeenschapsonderwijs
– 12 (2003-2004).

- Voorontwerp van provinciedecreet, principieel goedgekeurd door de Vlaamse regering op 28 november 2003
(VR 39/2003-2004) ;
- Voorontwerp van decreet houdende goedkeuring van het Maasverdrag, principieel goedgekeurd door de Vlaamse regering op 28 november 2003
(VR 40/2003-2004) ;
- Voorontwerp van decreet houdende goedkeuring van het Scheldeverdrag, principieel goedgekeurd door de Vlaamse regering op 28 november 2003
(VR 41/2003-2004) ;
- Voorontwerp van decreet tot oprichting van een intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Instituut voor Landbouw- en Visserijonderzoek, principieel goedgekeurd door de Vlaamse regering op 28 november 2003
(VR 42/2003-2004).

Deze voorontwerpen van decreet liggen ter inzage op de directie Decreetgeving van het Vlaams Parlement.

VOORONTWERPEN VAN DECREET**Indiening**

De voorzitter : De volgende voorontwerpen van decreet werden ingediend :

- Voorontwerp van decreet betreffende het verwerven van een titel van beroepsbekwaamheid, principieel goedgekeurd door de Vlaamse regering op 28 november 2003
(VR 37/2003-2004) ;
- Voorontwerp van decreet houdende instemming met het verdrag tot oprichting van de Internationale Organisatie voor Wijnstok en Wijn en de slotakte, opgemaakt in Parijs op 3 april 2001, principieel goedgekeurd door de Vlaamse regering op 28 november 2003
(VR 38/2003-2004) ;

MEDEDELINGEN VAN DE VLAAMSE REGERING**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededelingen van de Vlaamse regering werden ingediend :

- Eindverslag van de expertencommissie ter voorbereiding van de afstemming van de regelgeving Vlaamse zorgverzekering op de Europese regelgeving
(DOC 110/2003-2004) ;
- Samenwerking tussen Vlaanderen en de Duitstalige Gemeenschap – verslag werkingsperiode 2001 en 2002 en werkprogramma 2003 en 2004
(DOC 114/2003-2004) ;
- Schatkisttoestand van de Vlaamse Gemeenschap, toestand op 31 oktober 2003 en de nieuwsbrief kasbeheer van oktober 2003
(DOC 115/2003-2004).

Voorzitter

Deze mededelingen van de Vlaamse regering liggen ter inzage op de directie Decreetgeving van het Vlaams Parlement.

MEDEDELING VAN HET MINISTERIE VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededeling van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werd ingediend :

- Advies d.d. 21 november 2003 van de Vlaamse Gezondheidsraad over het beleidsplan "preventie van depressie en zelfmoord" (DOC 116/2003-2004).

Deze mededeling van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ligt ter inzage op de directie Decreetgeving van het Vlaams Parlement.

MEDEDELING VAN HET KINDERRECHTENCOMMISSARIAAT**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededeling van het Kinderrechtencommissariaat werd ingediend :

- Advies over de participatie op school (DOC 111/2003-2004).

Deze mededeling van het Kinderrechtencommissariaat ligt ter inzage op de directie Decreetgeving van het Vlaams Parlement.

MEDEDELINGEN VAN DE HOGE RAAD VOOR BINNENLANDS BESTUUR**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededelingen van de Hoge Raad voor Binnenlands Bestuur werden ingediend :

- Advies 9-2003 over het voorontwerp van decreet tot verruiming van de nationaliteitsvoorwaarde voor de toegang tot vaste betrekkingen in sommige Vlaamse openbare diensten (DOC 112/2003-2004) ;
- Advies 10-2003 over het ontwerp van decreet houdende instemming met het Europees Handvest inzake lokale autonomie (DOC 113/2003-2004).

Deze mededelingen van de Hoge Raad voor Binnenlands Bestuur liggen ter inzage op de directie Decreetgeving van het Vlaams Parlement.

ARRESTEN VAN HET ARBITRAGEHOF**Indiening**

De voorzitter : De volgende arresten van het Arbitragehof liggen ter inzage op de directie Decreetgeving van het Vlaams Parlement :

- Arrest nr. 151 van 26 november 2003 ;
 - Arrest nr. 152 van 26 november 2003 ;
 - Arrest nr. 153 van 26 november 2003 ;
 - Arrest nr. 154 van 26 november 2003 ;
 - Arrest nr. 155 van 26 november 2003 ;
 - Arrest nr. 156 van 26 november 2003.
-
-

KENNISGEVING VAN HET ARBITRAGEHOF

Indiening

De voorzitter : De volgende kennisgeving van het Arbitragehof betreffende beroepen tot vernietiging en prejudiciële vragen ligt ter inzage op de directie Decreetgeving van het Vlaams Parlement :

– Rolnummer 2807.

ACTUELE VRAGEN (*Regl. art. 82*)

Actuele vraag van de heer Eddy Schuermans tot de heer Bart Somers, minister-president van de Vlaamse regering, over de afhandeling van de procedure voor een nieuw telefoniecontract bij de Vlaamse Gemeenschap

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Schuermans tot de heer Somers, minister-president van de Vlaamse regering, over de afhandeling van de procedure voor een nieuw telefoniecontract bij de Vlaamse Gemeenschap.

De heer Schuermans heeft het woord.

De heer Eddy Schuermans (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, we hebben reeds eerder de kans gehad om over dit thema een kort gesprek te voeren. Vorige maand leek het erop alsof het niet verlengen van het Telenet-contract voor mobiele telefonie slechts een kwestie van dagen was. Er werd een exclusief gesprek gevoerd met de mensen van Belgacom.

Ondertussen hebben we tot onze verrassing vernomen dat er aan de gegadigde bidders is gevraagd om hun bod te verlengen tot het einde van dit jaar. Er werd aan Telenet ook gevraagd om het contract met maximaal 9 maanden te verlengen. Dat staat natuurlijk een beetje haaks op wat er een maand geleden op tafel lag, zeker als we weten dat de procedure in verband met dit contract al loopt sinds oktober 2002. Dat is dus al meer dan een jaar.

Het gaat hier over een belangrijk contract. Ik heb al gewezen op de symboolwaarde van dit dossier, gezien onze relatie met Telenet. De Vlaamse Ge-

meenschap en de intercommunales hebben een belang van 33 percent in het bedrijf.

De procedure moet goed verlopen. Bovendien moet het beste bod het halen, laat daarover geen twijfel bestaan. Toch zou het velen verrassen dat een contract met Telenet na 3 jaar niet meer tot de mogelijkheden zou behoren. Het huidige contract loopt af op 15 december 2003. Hoe komt het dat de procedure al zolang loopt ? Wordt er niet langer met één exclusieve partner gepraat ?

In de media hebben we vernomen dat verschillende bidders hun bod hebben aangepast op technisch en financieel vlak. Dat is begrijpelijk omdat de markt sinds 2002 technisch, maar zeker financieel sterk is gewijzigd. Er is sprake van een prijserosie, en misschien denkt de Vlaamse Gemeenschap voordeel te kunnen halen uit het een beetje laten aanslepen van dit dossier.

Ik ben geen specialist inzake overheidsopdrachten, maar ik heb vernomen dat die aanpassingen volgens de procedure mogelijk zijn. Ik ga ervan uit dat bij de eindafweging, zeker in het licht van de mogelijke verlenging van het contract, rekening wordt gehouden met alles wat er in de loop van de procedure aan technische en financiële aanpassingen is gebeurd.

De voorzitter : Minister-president Somers heeft het woord.

Minister-president Bart Somers (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, eigenlijk antwoord ik in de plaats van minister Van Grembergen, die bevoegd is voor logistiek. Hij laat zich echter verontschuldigen om gezondheidsredenen. Minister Bossuyt wou ook in zijn plaats antwoorden, maar ik heb in het verleden al samen met minister Van Grembergen over dit dossier gepraat. Daarom hebben we in onderling overleg beslist dat ik nu antwoord.

Het antwoord dat minister Van Grembergen me heeft bezorgd, is tamelijk eenvoudig. We hebben besprekingen en een gedachtewisseling gehad naar aanleiding van dit dossier, en ik denk dat we dezelfde uitgangspunten delen. Enerzijds hebben we begrip voor het strategisch belang van Telenet voor heel Vlaanderen en voor een regio die me niet helemaal ongenegen is, anderzijds moeten we leven met een juridisch kader dat ons bepaalde spelregels oplegt, zowel op Vlaams als Europees niveau. Gelukkig maar, want daardoor kunnen we ook niet aan vriendjespolitiek doen. We zijn gebonden aan

Somers

objectieve spelregels waarbinnen we tot een beslissing moeten komen.

U vraagt hoe het komt dat de beslissing nog niet is genomen. De Inspectie van Financiën heeft op 5 december een advies geformuleerd dat gevoegd wordt bij het dossier dat vrijdag op de ministerraad wordt besproken. De regering zal dan de knoop doorhakken. Er is wat vertraging omdat het ten eerste een moeilijk dossier is waardoor de besprekingen niet altijd even gemakkelijk verlopen. We moeten tot duidelijke en sluitende afspraken komen. Ten tweede gebruiken we de tijd maximaal om een goede beslissing te nemen binnen het wettelijke kader.

Minister Van Grembergen heeft inderdaad met de twee operatoren waarmee we contractuele engagementen hebben, afspraken gemaakt om de contracten te verlengen met maximaal 9 maanden. Het is echter niet de bedoeling van de Vlaamse regering om nog zo lang te wachten. We willen geen boetes riskeren en zullen dan ook een van de volgende dagen een beslissing nemen. Ons hart gaat de ene richting uit, maar ons verstand is gebonden aan een wettelijk kader. We moeten de spelregels correct naleven. Doen we dat niet, dan stellen we ons bijzonder kwetsbaar op.

De voorzitter : De heer Schuermans heeft het woord.

De heer Eddy Schuermans : Mijnheer de minister-president, ik dank u voor uw antwoord. Natuurlijk bent u gebonden aan internationaal bepaalde regels, en dat is maar goed ook. Ze moeten wel door iedereen correct worden toegepast. Ik hoop dat er rekening wordt gehouden met evidente aanpassingen die in de loop van de procedure zijn gebeurd. Ik ga ervan uit dat alle elementen in overweging worden genomen om vrijdag tot een beslissing te komen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Filip Dewinter tot de heer Bart Somers, minister-president van de Vlaamse regering, over de verklaringen van de minister-president betreffende de illegalen en asielzoekers in Antwerpen-Noord

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Dewinter tot de heer Somers, minister-president van de Vlaamse regering, over de verklaringen van de minister-president betreffende de illegalen en asielzoekers in Antwerpen-Noord.

De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, u hebt maandag een aantal bewonersgroepen en vertegenwoordigers van winkeliersverenigingen en dergelijke uit de wijk Antwerpen-Noord ontvangen op uw kabinet. Ze hebben zich beklagd over nogal wat problemen : over de huisvesting, over het recht op voorkoop, over het gebrek aan sociale mix, over asielzoekers die er worden gedumpt, over illegalen die voor overlast zorgen, enzovoort. U hebt er zich naar mijn bescheiden mening nogal gemakkelijk vanaf gemaakt door te zeggen dat u contact zou opnemen met minister van Binnenlandse Zaken, de heer Dewael, om een en ander te regelen.

U hebt het zich ook veroorloofd om te zeggen dat asielzoekers zich moeten vestigen in de gemeente waar ze zijn ingeschreven. De dumping van asielzoekers in een aantal grootstedelijke wijken kan niet meer. U vindt ook dat het probleem van de illegalen kordater moet worden aangepakt. Dat is nogal vrijblijvend, want spijtig genoeg hebt u als minister-president veel te weinig bevoegdheden om daar iets aan te doen.

Ik zou van u willen weten wanneer het overleg met minister Dewael er komt. Wat zullen uw desiderata zijn ? Verder zou ik het op prijs stellen als de Vlaamse regering zelf een aantal initiatieven zou nemen. Uw minister van Binnenlandse Aangelegenheden is tenslotte de toezichthoudende overheid van de steden en gemeenten. Mits enige creativiteit wordt aangewend, zijn er mogelijkheden om druk op de ketel van een aantal steden in het

Dewinter

algemeen, en van Antwerpen in het bijzonder, te zetten.

Antwerpen heeft een burgemeester die immers zegt dat hij weigert om illegalen actief op te sporen en om echte maatregelen te nemen. De minister van Binnenlandse Aangelegenheden moet toch druk kunnen uitoefenen opdat er in Antwerpen echt wordt opgetreden ?

Tijdens het gesprek heeft men het met u ook gehad over de oplossing van Rotterdam. Het plan van Rotterdam leidt tot veel discussies. Ooit moet dat misschien ook leiden tot een debat over het grootstedelijk beleid en dergelijke in dit parlement. Wat is uw mening over het voorstel om in Rotterdam nieuwe minimumsteuntrekkers te weigeren ? Ik ben er zelf een voorstander van om dat te doen in bepaalde achterstandswijken. Op dat vlak kan uw regering initiatieven nemen. Het zou bijgevolg nuttig zijn uw mening hierover te kennen.

De voorzitter : Minister-president Somers heeft het woord.

Minister-president Bart Somers (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, het is juist dat onlangs een delegatie van bewonersgroepen, vergezeld door een lid van het Antwerps stadsbestuur, op mijn kabinet is ontvangen om te praten over de samenlevingsproblemen in Antwerpen-Noord. Bewonersgroepen proberen vaak in moeilijke omstandigheden bij te dragen tot de leefbaarheid van hun buurt. Als ze een onderhoud vragen, moeten we daar positief tegen aankijken. Een van de grote uitdagingen van Vlaanderen is immers het ordentelijk samenleven in onze steden in het algemeen en in de grootstad Antwerpen in het bijzonder.

De Vlaamse overheid beschikt over belangrijke beleidsinstrumenten om de leefbaarheid in de steden te verbeteren. We hebben echter niet alle beleidsinstrumenten in handen. Op het vlak van huisvesting, sociale tewerkstelling, infrastructuur en het stedenbeleid kunnen we belangrijke hefboomen aanwenden om de leefbaarheid in achtergestelde, moeilijke, kansarme en multiculturele buurten op te krikken.

De overige beleidsinstrumenten, met name alles wat met het asielbeleid te maken heeft, vallen exclusief onder de federale bevoegdheden. Het komt er vaak op aan de beschikbare middelen en de

inzet van de verschillende overheden op elkaar af te stemmen.

Ik ben er vast van overtuigd dat de lokale overheid de motor van het verbeteren of het herstellen van de toekomstperspectieven in een wijk moet zijn. Ik baseer me hierbij onder meer op mijn eigen ervaringen. Indien een lokale overheid een bepaalde visie heeft ontwikkeld of de problemen op een bepaalde manier wil aanpakken, mag het op Vlaams of op federaal niveau ontwikkeld beleid hier niet haaks op staan. Dit zou immers contraproductief zijn. De Vlaamse en de federale overheid moeten inspelen op de actieplannen die door de stedelijke overheden zijn ontwikkeld. De Vlaamse en de federale overheid moeten zich hierbij pro-actief en constructief opstellen.

Hoewel ik geen Antwerpenaar ben en de situatie op het terrein niet zo goed ken als de heer Dewinter, heb ik de indruk dat het Antwerps stadsbestuur zich op de achterstandsproblemen concentreert en bereid is op dit vlak de nek uit te steken. De Vlaamse regering stelt zich traditioneel constructief op ten aanzien van de situatie in Antwerpen en in de andere grote steden. Dit geldt onder meer voor de sociale huisvesting, voor de infrastructuur, voor het Stedenfonds, voor de stadskernvernieuwing en voor de sociale tewerkstelling. Deze steden zijn van prioritair belang. De Vlaamse overheid moet op de bestaande problemen inspelen.

Deze traditie is niet nieuw. In het verleden hebben voorgaande Vlaamse regeringen daadwerkelijk pogingen ondernomen om de problemen aan te pakken. De Vlaamse regering kan die houding enkel bevestigen. Als Vlaams minister-president heb ik de bewonersgroepen duidelijk gemaakt dat de Vlaamse regering constructief wil reageren op vragen van het stadsbestuur of op samenwerkingsverzoeken. Het Antwerps stadsbestuur zoekt overigens vaak manieren om met de Vlaamse overheid samen te werken. De Vlaamse regering heeft zich principieel voorgenomen om hieraan mee te werken en de nodige middelen te zoeken om deze pogingen van het stadsbestuur te versterken.

Het gaat hierbij overigens niet enkel om de samenwerking tussen het Antwerps stadsbestuur en de Vlaamse overheid, maar ook om de samenwerking tussen het stadsbestuur, de Vlaamse overheid en de federale overheid. Dit aspect moet nog verder worden versterkt.

De asielzoekersproblematiek valt exclusief onder de federale bevoegdheden. Indien we dit probleem in een iets bredere context plaatsen, merken we dat

Somers

het eigenlijk om een opeenstapeling van kansarmoede gaat. In het verleden heeft de Vlaamse overheid hier misschien te snel op gereageerd door het aanbod uit te breiden. Het creëren van een aanbod voor de kansarmen in een bepaalde wijk is steeds op een sociale bekommernis gebaseerd, met de bedoeling de problemen op het terrein op deze manier weg te werken.

De vraag is of we op dit vlak geen sterker tweede spoor moeten inzetten. De voorbije maanden en jaren heeft de Vlaamse regering hier werk van trachten te maken. Wijken waar de kansarmoede wordt opeengestapeld, kunnen de bewoners nooit duurzame perspectieven op lange termijn bieden.

We moeten streven naar een sociale mix in die wijken. Mensen die het sociaal of financieel wat moeilijker hebben, moeten in direct contact worden gebracht met mensen die tot de middengroepen van onze samenleving behoren. Op die manier kan een boeiende en constructieve interactie ontstaan. Ik heb, onder meer in mijn eigen stad, kunnen vaststellen dat het hier om een spiraal gaat. Een wijk kan zich ten gevolge van een aantal gerichte inspanningen herstellen. Iedereen die in die wijk woont kan zich hieraan optrekken.

We moeten een gedifferentieerd spoor volgen. Het stedelijk beleid moet een antwoord op de reële kansarmoede bieden. Versterkte impulsen moeten voor een differentiatie van de wijkbewoners zorgen. Investerings in een wijk kunnen de maatschappelijke middengroepen aanspreken. In Antwerpen zijn overigens een aantal voorbeelden van een dergelijk beleid te vinden. Bovendien moet iedereen zijn verantwoordelijkheid opnemen.

Het spreidingsplan valt volledig buiten de bevoegdheden van de Vlaamse regering. Op basis van mijn eigen lokale ervaringen kan ik enkel concluderen dat op dit vlak nog een aantal remedies kunnen worden doorgevoerd.

Ik heb de bewonersgroepen en het aanwezig lid van het college van burgemeester en schepenen een pertinent signaal gegeven. De Vlaamse regering staat open voor elk constructief gesprek met het stadsbestuur van Antwerpen. Ik ben ervan overtuigd dat de federale overheid eenzelfde houding zal aannemen. Indien het stadsbestuur twijfelt aan de federale wil om zich constructief te engageren, ben ik bereid op dit vlak een brugfunctie te vervullen en de federale overheid zelf te vragen om aan een dergelijk debat deel te nemen.

We moeten nagaan hoe we bepaalde problemen gezamenlijk kunnen aanpakken. Mijnheer Dewinter, u hebt gelijk dat het aanpakken van de problemen niet alleen door de Vlaamse of alleen door de federale overheid kan gebeuren. Een concentratie van asielzoekers of mensen die hier illegaal verblijven, kan niet alleen worden aangepakt via de Vlaamse bevoegdheden, want daarvoor zijn ook federale en vooral stedelijke instrumenten nodig. Een beleid dat samen wordt gevoerd, kan evenwichtig zijn. Daardoor kunnen op relatief korte termijn opnieuw perspectieven ontstaan voor Antwerpen-Noord. Dat is trouwens een groot gebied en het aantal inwoners benadert dat van de stad Mechelen. Al wie er rondwandelt, merkt dat er nood is aan extra politieke actie en impulsen.

De voorzitter : De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter : Mijnheer de voorzitter, na het lange betoog van de minister-president is het mij nog niet helemaal duidelijk geworden welke initiatieven hij zal nemen ten aanzien van federaal minister Dewael. Overleg is goed en wel, maar ik had van hem graag een concreter voorstel gehoord om zijn standpunten in praktijk om te zetten. Hij zei onder meer dat asielzoekers verplicht zouden moeten wonen in de gemeente van het OCMW waaraan ze worden toegewezen, zodat de instroom wordt beperkt. Ik ben het met hem eens, maar gisteren liet federaal minister Arena weten dat het vestigingsrecht voor eenieder, ook voor asielzoekers, absoluut en totaal moet zijn. Van ingaan op zijn eis kan volgens haar dan ook geen sprake zijn. Misschien kan hij beginnen met onderhandelen met de beide ministers.

Mijnheer de minister-president, ik hoor in uw discours dat u bereid bent om een eindje de weg op te gaan van een mogelijke stop voor kansarmen en minimumsteuntrekkers in bepaalde achterstandswijken. Ik hoor u immers spreken over meer differentiatie, een betere sociale mix en het niet opeenstapelen van alle probleemgroepen in bepaalde overlastwijken. Dat is allemaal goed, maar wat is uw conclusie ? Zet u een stap in de richting van het Rotterdamse model waarbij minimumsteuntrekkers weggehouden worden uit bepaalde wijken met grote kansarmoede of denkt u aan andere middelen ? Een Antwerpse schepenen, de heer Van Peel, heeft – hopelijk namens zijn partij – uitdrukkelijk gesteld : ‘Gedaan ermee ! Ja aan het Rotterdamse model. Geen kansarmen meer in bepaalde wijken van Antwerpen.’ Ik kreeg terzake een concreet standpunt van u als minister-president te horen.

De voorzitter : Minister-president Somers heeft het woord.

Minister-president Bart Somers : Mijnheer Dewinter, ik ga uit van de doelstelling dat een goede stedelijke samenleving bestaat uit wijken waar mensen van allerlei soorten sociale afkomst en met verschillende mogelijkheden samen wonen. Ik ben tegen gettowijken, noch elitaire, noch van kansarmen. In een sterke, positieve en constructieve stedelijke omgeving leven mensen door en met elkaar. Ook ik streef daarom een sociale mix en differentiatie na. Dat is trouwens een algemene politieke doelstelling.

Wij verschillen van mening over de middelen en de manier om die doelstelling te bereiken. Ik geloof er heel sterk in dat een combinatie van positieve acties en het voor haar verantwoordelijkheid plaatsen van elke lokale overheid, ertoe kan leiden dat de doelstelling wordt gerealiseerd.

Als men een degelijk asielbeleid voert op federaal vlak, waarin al een enorme vooruitgang is geboekt, als men ervoor zorgt dat sociale huisvesting een verantwoordelijkheid is voor elke regio en elk gebied, als men ervoor zorgt dat misbruik van mensen op een consequente manier wordt vervolgd en als men investeert in het binnenstedelijk weefsel, dan kan een sociale mix worden gerealiseerd zonder dat men dwangmaatregelen moet nemen die haaks staan op een aantal fundamentele rechten en vrijheden van mensen. Ik ben voorstander van een positieve aanpak om een sociale mix te realiseren met kordate middelen. Die middelen moeten misschien krachtiger worden. We moeten zeker acties ondernemen om ons wettelijk instrumentarium te verbeteren.

Er ligt ook een opdracht voor het Vlaams beleid. Ik denk niet dat we zover moeten gaan om mensen te verbieden op een bepaalde plek te wonen. Mensen gaan soms om heel subjectieve of emotionele redenen ergens wonen : men is er geboren, men heeft er vrienden, men denkt meer uitzicht te hebben op werk of denkt er gemakkelijker huisvesting te vinden. Ik denk dat er vele andere instrumenten zijn om hetzelfde doel te bereiken dan het denkspoor waarover u het hebt.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Bart De Smet tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over de bijkomende omzendbrief van de minister met instructies voor het opstellen van de gemeentebegrotingen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer De Smet tot de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over de bijkomende omzendbrief van de minister met instructies voor het opstellen van de gemeentebegrotingen.

Minister Bossuyt zal antwoorden namens minister Van Grembergen.

De heer De Smet heeft het woord.

De heer Bart De Smet (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, op een week na een jaar geleden verklaarde premier Verhofstadt dat hij zou zorgen voor een volledige compensatie voor het verlies aan inkomsten uit dividenden voor de lokale besturen. Die belofte zette minister Van Grembergen ertoe aan een omzendbrief te sturen aan de lokale besturen met de mededeling dat men mocht doen alsof er niets veranderde. De dividenden mochten, zoals in het verleden, voor 100 percent worden ingeschreven in de begroting 2003.

De Vlaamse regering zette hiermee de Vlaamse gemeenten en steden aan tot onbehoorlijk bestuur. Iedereen wist dat de dividenden gingen dalen en toch zei de Vlaamse regering dat men moest doen of er niets was gebeurd. Alles zou worden gecompenseerd want premier Verhofstadt had het beloofd.

Nu zijn we een jaar later en is er een nieuwe omzendbrief van minister Van Grembergen. Deze steunt zich op een topeverleg waarbij een akkoord werd gesloten om de compensatie in het programmadecreet in te schrijven. Volgende week zal worden gestemd over het programmadecreet en aldus zal de compensatie worden gerealiseerd. Naar aanleiding van de omzendbrief van 2002 hebben 80 Vlaamse gemeenten de inkomsten van de dividenden onverminderd ingeschreven omdat de minister van Binnenlandse Aangelegenheden, die hen toch op het juiste pad moet houden, dit zelf zei. Vandaag beseffen ze dat ze dat geld nooit zullen zien want de beloofde compensatie is er niet gekomen.

De Smet

Op basis van het inschrijven in het programmadecreet wordt nu opnieuw een omzendbrief aan de gemeenten gericht. Nu wordt weliswaar niet gesproken over 100 percent van het bedrag, maar de brief zegt dat men de compensatie, die nu voor de tweede maal door de premier is beloofd, voor twee derde mag inschrijven in de begroting 2004. Voor de tweede keer op rij zet de Vlaamse regering onze lokale besturen aan tot onbehoorlijk bestuur. Ze zegt immers dat zij inkomsten mogen inschrijven waarvan ze vandaag geen wettelijke grond kan bieden dat ze die effectief zullen krijgen. Vorig jaar klonk dat allemaal nog een beetje geloofwaardig, vandaag hebben we gezien wat daarvan kan komen.

Minister Bossuyt, welke zekerheid heeft deze Vlaamse regering hierover ? Vandaag staan we exact op hetzelfde punt als een jaar geleden. We hebben een belofte van de federale regering, een artikel in een programmadecreet en een beloofde compensatie. Er is in die twaalf maanden eigenlijk niets veranderd. De bijzondere financieringswet moet nog worden gewijzigd, er moet nog een overleg komen tussen de gewesten over de verdeling van die middelen en er moet nog een koninklijk besluit worden opgesteld om de zaak te beklinken. Mijn vraag is heel eenvoudig : welke zekerheid hebt u dat we onze Vlaamse steden en gemeenten financieel niet voor een tweede maal met een kluitje in het riet moeten sturen ?

De voorzitter : Minister Bossuyt heeft het woord.

Minister Gilbert Bossuyt (Op de tribune) : Mijnheer De Smet, ik noteer dat er van de 308 Vlaamse steden en gemeenten slechts 80 dit hebben ingeschreven. We hebben allemaal enige ervaring in lokaal bestuur. Dit is het ogenblik waarop onze gemeenten en steden proberen begrotingen op te maken. De liberalisering van de energie speelt een belangrijke rol in hun financiën. Daarom is de Vlaamse overheid zeer bekommerd om hun lot. We hebben er bij de federale regering op aangedrongen dat ze haar belofte dat de Vlaamse steden en gemeenten zullen worden gecompenseerd zou waarmaken. Er zijn diverse overlegvergaderingen geweest met de gewesten, de gemeenschappen en de federale regering om daar een oplossing voor te vinden. Uiteindelijk heeft de federale regering beloofd om via de Elia-heffing tegemoet te komen voor een deel van de gederfde inkomsten. Dan gaat het in eerste instantie over een bedrag van 172 miljoen euro.

De Vlaamse regering is bekommerd om de situatie binnen de gemeenten. Ze speelt dan ook zo veel mogelijk van de informatie die haar ter beschikking staat door aan de steden en gemeenten. Zo kunnen de steden en gemeenten die zich werkelijk in grote moeilijkheden bevinden toch in zekere mate rekening houden met wat we weten. We weten dat die heffing is opgenomen in het programmadecreet van de federale regering. Er is dus een vastlegging. De financieringswet zou ook in die zin gewijzigd zijn. Terzake hebben er vergaderingen plaatsgevonden met de federale regering.

Dat is het nieuws dat de minister van Binnenlandse Aangelegenheden heeft gegeven aan de Vlaamse steden en gemeenten, in de hoop een leidraad te kunnen geven, maar tegelijk aan te zetten tot enige voorzichtigheid, wat vanzelfsprekend is. Dat is momenteel de stand van zaken. Dat is wat wij, als regering die terzake niet de verantwoordelijkheid draagt, momenteel aan onze steden en gemeenten kunnen meedelen.

De voorzitter : De heer De Smet heeft het woord.

De heer Bart De Smet : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. U zegt dat het slechts over 80 gemeenten gaat. Maar al was het er maar één, dan is het er nog één te veel. De Vlaamse regering kan veel akkoorden en partnerschappen afsluiten met de lokale besturen, maar het minste wat we kunnen verwachten is dat de Vlaamse regering zelf zich een goed bestuurder toont.

U hebt me geen antwoord gegeven. U hebt geen enkele zekerheid. Ik stel vast dat in dit dossier in Wallonië 2007 als begindatum wordt gegeven. De gemeentebesturen daar worden gecompenseerd. Tegelijk hebben onze bedrijven of bedrijven die zich hier komen vestigen een concurrentieel nadeel, als gevolg van de oplossing die premier Verhofstadt hieraan heeft gegeven, namelijk de vergoeding via Elia.

We zijn één keer bedrogen, vorig jaar, met de programmawet. Toen is er geen compensatie gekomen. Vandaag staan we even ver. Ik hoop dat ik geen gelijk krijg in dit dossier, maar als CD&V-fractie zijn wij er allerminst gerust op.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Dirk Holemans tot de heer Gilbert Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over roetfilters voor de nieuwe harmonicabussen van De Lijn voor Antwerpen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Holemans tot de heer Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over roetfilters voor de nieuwe harmonicabussen van De Lijn voor Antwerpen.

De heer Holemans heeft het woord.

De heer Dirk Holemans (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, we staan voor grote uitdagingen op milieugebied. Wil België de Kyotonorm halen, dan moeten er nog heel wat extra inspanningen worden geleverd. Een federaal minister meent dat we met het isoleren van de overheidsgebouwen al halverwege zijn, maar ongeacht de inspanning die het zou vergen om de nodige isolatie aan te brengen, is dat natuurlijk onzin.

Een van de belangrijke factoren is het aanpakken van het verkeer. Automobilisten doen overstappen naar het openbaar vervoer, is daar een belangrijk element van.

De band tussen gezondheid en milieu wordt steeds duidelijker. Gisteren deed Brussels minister van Milieu Gosuin een oproep de auto wat meer thuis te laten omdat het ogenschijnlijk mooie winterweer er in stedelijke gebieden toe leidt dat de luchtverontreiniging van het verkeer blijft hangen. Fijne stofdeeltjes en stikstofoxiden zijn er de oorzaak van dat heel wat bevolkingsgroepen, waaronder astmalijders en bejaarden, ademhalingsproblemen krijgen.

De beslissing voor Antwerpen 130 nieuwe harmonicabussen aan te kopen, is een uitstekende zaak. Het is echter vrij absurd ze niet meteen te voorzien van de best beschikbare technologie, namelijk roetfilters. Immers uit onderzoek van onder andere het VITO blijkt dat dankzij die filters de uitstoot van zowel fijne deeltjes als van koolstofoxiden sterk wordt gereduceerd. De Lijn is bezig met het uitrusten van oude lijnbussen met roetfilters, een uitstekend maar ook noodzakelijk idee.

Mijnheer de minister, het is dan ook niet goed te begrijpen dat De Lijn, en ook u als verantwoordelijk lid van de Vlaamse regering, schijnbaar weigeren ook de nieuwe bussen meteen met roetfilters uit te rusten. Dat is een beetje de wereld op zijn

kop. Terwijl inspanningen worden gedaan om oude bussen milieuvriendelijker te maken, worden nieuwe bussen zonder roetfilters gekocht. Mijnheer de minister, ik kan me niet voorstellen dat u niet gewonnen zou zijn voor de aankoop van nieuwe bussen met roetfilters.

De voorzitter : Minister Bossuyt heeft het woord.

Minister Gilbert Bossuyt (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik heb geen moeite met de bedenkingen van de heer Holemans. Zijn reactie is immers normaal.

We zijn momenteel inderdaad bezig met het plaatsen van roetfilters op de oude Euro 2-motoren. De nieuwe bussen zijn uitgerust met andere motoren, van het type Euro 3, die dus minder vervuילend zijn. Bovendien zijn op dit ogenblik nog onderzoeken aan de gang bij rijdende bussen. De afspraak met het VITO loopt immers nog steeds, en geldt ook voor de nieuwe bussen. We wachten daar het resultaat van af om te bepalen welk soort roetfilter eventueel moet worden geplaatst.

In elk geval zullen we hiermee doorgaan. Jaarlijks zijn er nieuwe bestellingen, en bij een volgende bestelling zal in elk geval rekening worden gehouden met de noodzaak aan roetfilters. We zullen dan kunnen kiezen voor de juiste roetfilter, geplaatst op de technisch beste wijze. Daar stel ik me borg voor.

Momenteel worden 760 roetfilters geplaatst, op een totaal van 1.880 bussen. Dat is al ruim een derde, en we gaan er zeker mee door. Ik maak me sterk dat bij een volgende bestelling van in het begin rekening zal worden gehouden met de plaatsing van aan die nieuwe motor aangepaste roetfilters. Momenteel echter wachten we de uitslag van het onderzoek naar die nieuwe generatie motoren af.

De voorzitter : De heer Holemans heeft het woord.

De heer Dirk Holemans : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Het verheugt me te horen dat de volgende bestelling met roetfilters uitgerust zal zijn. Het valt echter te bezien wanneer die er komt, want nu is een wel heel grote bestelling geplaatst.

Het blijft me echter ook verwonderen dat de bussen eerst moeten rijden, om dan pas na te gaan hoe vervuילend ze zijn en welke filter er op past. We zouden mogen verwachten dat hedendaagse bussen op een andere manier worden ontworpen.

De voorzitter : Minister Bossuyt heeft het woord.

Minister Gilbert Bossuyt : Mijnheer Holemans, het gaat over een nieuwe generatie van motoren. Ze moeten worden getest. Het belangrijkste is dat we onverminderd doorgaan met het plaatsen van de roetfilters.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Stefaan Platteau tot de heer Gilbert Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de beleidsreactie van de minister op de conclusies van een onderzoek inzake het verband tussen sociale positie en verplaatsingsgedrag

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Platteau tot de heer Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de beleidsreactie van de minister op de conclusies van een onderzoek inzake het verband tussen sociale positie en verplaatsingsgedrag.

De heer Platteau heeft het woord.

De heer Stefaan Platteau (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, de Provinciale Hogeschool van Limburg heeft een onderzoek verricht dat merkwaardige resultaten heeft opgeleverd inzake het verkeer en de mobiliteit. Zo heeft in Vlaanderen 86 percent van de gezinnen een wagen. Dat is een zeer hoog percentage, zelfs een van de hoogste ter wereld. Het toont ook aan hoe het staat met de welvaart van ons volk.

Uit het onderzoek blijkt ook dat er een verschil is tussen de regio's inzake het rijgedrag en de mobiliteit. Zo zouden dubbel zoveel mensen uit de Rand beschikken over twee of meer wagens ten overstaan van de inwoners van het arrondissement Leuven. Daar zouden slechts de helft van de gezinnen over een tweede of derde wagen beschikken. Daaruit zouden we kunnen afleiden dat de kapitaalkrachtigste mensen wonen in de Rand rond Brussel. Wat dat betreft, pleit ik er dan ook voor dat de infrastructuur aan deze realiteit zou worden aangepast.

Vlamingen uit de leeftijdscategorie van 35 en 44 jaar zouden het meest met de wagen rijden en het grootste aantal kilometers afleggen. 65-plussers

zouden het meest thuisblijven. Ook zouden de hoogstgeschoolden het hoogste aantal kilometers afleggen. De vraag wordt dan ook gesteld of er geen vervoersarmoede bestaat. Ik laat dat in het midden.

In het onderzoek werd ook rekening gehouden met het geslacht. Mannen en vrouwen zitten ongeveer even veel uren in de wagen. Mannen zouden meer kilometers afleggen en zouden meer achter het stuur zitten.

Mijnheer de minister, ik ben ervan overtuigd dat u de conclusies van dit onderzoek hebt gelezen. Stemmen die cijfers overeen met die van uw kabinet ? Zijn ze realistisch ? Indien dat zo is, wat zijn dan uw conclusies ? Welke maatregelen denkt u te nemen ?

De voorzitter : Minister Bossuyt heeft het woord.

Minister Gilbert Bossuyt (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, tussen 10.40 en 11.30 uur deze morgen heeft de heer Nuyts een uiteenzetting gehouden. De gegevens waarmee u me bombardeert, zijn heel recent. Ze klinken me echter niet nieuw in de oren. Ik verwijs naar een onderzoek van enige jaren geleden door de KU Leuven over de verhouding tussen consumptiegedrag van gezondheidszorgen en inkomen. Daaruit bleek dat mensen met een hoog inkomen meer gebruik maken van de mogelijkheden van doktersbezoek, specialistenbezoek en gezondheidszorgen in het algemeen. We merken hier eenzelfde tendens.

De discussie is er een van de kip en het ei. Uit talrijke parlementaire teksten en verslagen blijkt duidelijk dat we van in het begin rekening hebben gehouden met een belangrijke verkeersarmoede in Vlaanderen. Die wordt onderschat, maar bestaat zowel op het platteland als in de steden. Die verkeersarmoede heeft aanleiding gegeven tot de goedkeuring van het mobiliteitsdecreet. Dat decreet moet een waarborg bieden voor verplaatsing in stedelijke gebieden voor alle mensen.

Veel mensen kunnen zich niet verplaatsen. Hebben ze daarom geen deel aan de maatschappij, of is het omgekeerd ? Die vraag is niet zo belangrijk. Wel van belang is dat we die mensen de mogelijkheid bieden om zich te verplaatsen, zodat ze ten volle deel kunnen hebben aan alle aspecten van het maatschappelijke leven. Dat geldt zeker voor tewerkstelling.

Onze politiek is erop gericht om aan die problemen tegemoet te komen. Het Vlaams Parlement

Bossuyt

heeft daarvoor een realistische timing vooropgesteld. We hopen dat we dat samen kunnen uitvoeren. In de begroting 2004 zijn de nodige middelen gepland. We hopen binnen 3 jaar de basismobiliteit te realiseren, waarmee het probleem van de vervoersarmoede en de betrokkenheid van heel wat mensen bij het verkeer en het maatschappelijk leven, kan worden opgelost.

De voorzitter : De heer Platteau heeft het woord.

De heer Stefaan Platteau : Mijnheer de minister, ik besef dat mijn vraag heel actueel was en heb dan ook volledige voldoening met uw antwoord.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Christian Verougstraete tot de heer Ludo Sannen, Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking, over het voorstel van de Europese Commissie om de vangstquota voor tong en schol verder te beperken en de gevolgen hiervan voor de Vlaamse visserijsector

Actuele vraag van de heer Jacky Maes tot de heer Ludo Sannen, Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking, over het voorstel van de Europese Commissie om de vangstquota voor tong en schol verder te beperken en de gevolgen hiervan voor de Vlaamse visserijsector

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heren Verougstraete en Maes tot de heer Sannen, Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking, over het voorstel van de Europese Commissie om de vangstquota voor tong en schol verder te beperken en de gevolgen hiervan voor de Vlaamse visserijsector.

De heer Verougstraete heeft het woord.

De heer Christian Verougstraete (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, vorige week donderdag maakte de Europese Commissie bekend dat er strenge quota's zouden worden ingevoerd voor de visvangst in 2004. Voor de Vlaamse visserijsector zou dit betekenen dat 30 percent minder tong en 40 percent minder schol

mag worden gevangen. 60 percent van de inkomsten van de Vlaamse vissers komt uit de vangst van tong en schol. Door een vermindering van de vangst van tong en schol zou ook de vangst van andere vissoorten die samen met tong en schol worden gevangen, zoals zeeduivel, griet en tarbot, verminderen. Een strengere toepassing van de bestaande quota's zou werkelijk een catastrofe betekenen voor de Vlaamse visserij. Op de duur zou dit het einde betekenen van die sector.

Mijnheer de minister, onlangs hebt u een bezoek gebracht aan de vismijn van Oostende. Ik las in een plaatselijk blad dat u hebt beloofd om het heel hard te spelen. Ik hoop dat u dat zult doen en dat u een verdere beperking van de quota's onmogelijk maakt.

Mijnheer de minister, zult u het hard spelen op de volgende bijeenkomst van de ministers van visserij ? Zult u zich verzetten tegen een verdere beperking van de quota's in de Vlaamse visserijsector ?

De voorzitter : De heer Maes heeft het woord.

De heer Jacky Maes (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, vandaag voeren de Vlaamse, de Nederlandse en de Franse vissers actie tegen de voorstellen van de Europese Commissie om 40 percent minder schol en 15 percent minder tong te vangen. Die voorstellen zijn nog niet goedgekeurd, maar indien dat gebeurt, moet een derde van de visserijvloot verdwijnen.

De voorstellen zijn gebaseerd op gegevens die de visserijsector niet onderschrijft. In de quotacommissie is de aanwezigheid van de visserijsector niet gewaarborgd. Bovendien is de sector het beu om massa's dode vissen terug in zee te moeten gooien. Wie naar schol vist, vangt nu eenmaal ook tong. Bovendien zijn de percentages die worden gehanteerd, gebaseerd op de bevindingen van twee wetenschappelijke commissies die zelf zeggen dat hun cijfers niet echt gefundeerd zijn.

Mijnheer de minister, u hebt in de media laten uitschijnen dat we gestraft worden omdat we nog met 130 vissersboten varen, maar ik verwijs in dat verband naar de resolutie van 1996 waarin een onderbouw van 125 vaartuigen is bepaald. U zegt dat er op 16 of 17 december een beslissing zal worden genomen.

De wetenschappers beweren dat het de hoogste tijd is dat er wordt opgetreden om een ecologisch kerkhof te vermijden. De visserijsector zegt echter

Maes

dat er een sociaal-economisch kerkhof in de maak is. U zegt dat het allemaal niet zo erg is, en dat het wel zal loslopen. U hebt zelfs gesuggereerd dat de tongquota kan worden verhoogd. Op welke wetenschappelijke studies hebt u zich gebaseerd om die uitspraak te doen? Hoe combineert u dit alles met een duurzame visserij?

De voorzitter : Minister Sannen heeft het woord.

Minister Ludo Sannen (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, collega's, vorige donderdag heeft de Europese Commissie inderdaad cijfers bekendgemaakt die de visserijsector als een bedreiging erwaart voor het economisch voortbestaan van de visserij in België. Ik heb vorige vrijdag dan ook dadelijk mijn administratie, het wetenschappelijk departement en de vissers samengeroepen om te bespreken hoe we daarop vanuit Vlaanderen het best kunnen reageren.

Zelf heb ik nog geen enkele uitspraak gedaan over wat er nu moet worden gecorrigeerd. Misschien zijn er dingen in de pers verschenen, maar we hebben alleen maar de feiten vastgesteld.

Zojuist werd me gevraagd of ik hard zal optreden tegen Europa. Mijn doelstelling is te verkrijgen dat de quota's die nu voorliggen, niet worden gehandhaafd voor Vlaanderen en worden opgetrokken, zeker die voor tong. Dat was ook de reden voor het overleg met de sector.

We moeten strategisch juist te werk gaan. Het is belangrijk om te weten dat het beslissingsproces in Europa werkt met gekwalificeerde meerderheden. Dat wil zeggen dat hard geroep van mij onvoldoende garanties biedt om te komen tot quota-afspraken die goed zijn voor de Vlaamse visserij. We moeten naar de juiste strategie zoeken. Dat betekent dat we afspraken zullen moeten maken met andere landen die dezelfde bedreiging ervaren op het vlak van het economisch voortbestaan van hun visserij als gevolg van de voorstellen van de Europese Commissie. Het gaat mij niet om profilering waarbij ik harde standpunten inneem, maar geen stappen vooruitzet en waarbij ik de visserij uiteindelijk meer nadeel berokken.

De voorstellen van de commissie zijn gebaseerd op bevindingen van het STECF, een wetenschappelijke instelling die een totaalzicht probeert te krijgen op de aanwezigheid van vissoorten en het voortbestaan ervan op langere termijn. De paaibestanden zijn daarbij belangrijk. Het moet ook onze zorg zijn

dat vissoorten kunnen blijven bestaan. Wanneer de visserijsector wil overleven, moet er niet alleen volgend jaar vis zijn, maar ook over tien jaar.

De Europese Commissie hanteert de multi-speciesbenadering. Wanneer er op tong wordt gevisst, wordt er bijna automatisch ook schol gevangen. Daarnaast worden er soms ook nog kabeljauw en andere soorten gevangen. Wanneer een bepaalde vissoort bedreigd is, wordt een quota vastgelegd om die soort te beschermen. Dat heeft echter ook invloed op de vangst van andere vissoorten die misschien minder bedreigd zijn. Schol is bedreigd, tong niet. Alleen kan er geen tong worden gevangen zonder ook schol te vangen. Dat is een probleem.

De multi-speciesbenadering vertoont enkele mankementen omdat de gegevens waarop men zich baseert, geen rekening houden met de teruggooi, maar alleen met de aanvoer. De cijfers kunnen dus in vraag worden gesteld. We beschikken vanuit ons departement over wetenschappelijke gegevens over de nog steeds grote aanwezigheid van tong. We weten ook dat in bepaalde gebieden van de zee schol kan worden gevangen zonder tong, maar dat er nergens tong kan worden gevangen zonder schol. Vlaanderen concentreert zich op twee visgebieden : de Keltische Zee en de Ierse Zee. In de Keltische Zee gaat 62 percent van de TAC naar Vlaanderen. Voor de Ierse Zee is dat 50 percent. Dat zijn onze belangrijkste visgebieden. Als we de quota naar omhoog willen halen, dan moeten we ons vooral richten op die gebieden.

Mijnheer Maes, dit is een bijzonder moeilijke evenwichtsoefening. We hebben in dit parlement een mooi evenwicht gevonden op het vlak van duurzame landbouw. Er is evenwicht tussen ecologie, economie en het sociale aspect. We moeten dat ook doen voor de visserij. We kunnen ervoor zorgen dat bepaalde vissoorten blijven bestaan, maar als we daarbij de visserijsector verloren laten gaan, dan is dat geen duurzame benadering. We mogen ons ook niet kortzichtig op het economisch voortbestaan fixeren als daardoor het voortbestaan van de sector op lange termijn wordt bedreigd. Als we de sector overeind willen houden, moet er voldoende kritische massa van vis en boten zijn. Zo niet, wordt de visserij herleid tot folklore. Ik wil alles in het werk stellen om in Vlaanderen de visserij als economische sector te behouden.

We hebben niet veel economische middelen om in te grijpen. We hebben een referentieniveau waar we niet ver boven zitten, maar we zitten erboven, en daarom mogen we geen directe steun geven

Sannen

voor de vernieuwing en modernisering, ook al willen we dat wel. Europa staat sowieso niet toe dat we de exploitatie ondersteunen. Misschien kunnen we onder dat referentieniveau zakken door met een slooppremie af te bouwen. Zo kunnen we mensen die het niet meer zien zitten op een verantwoorde wijze laten stoppen. Als we dan onder het referentieniveau zakken, kunnen we bijkomende subsidies verlenen voor de modernisering van onze vloot.

Ik weet niet hoe ver we zullen komen in Europa. Het is alleszins mijn plan om de toekomst van de visserij veilig te stellen.

De voorzitter : De heer Maes heeft het woord.

De heer Jacky Maes : De soep wordt nooit zo warm gegeten als ze wordt opgediend. De ervaring leert ons dat er nog aanpassingen zullen volgen. Toch heb ik nog twee opmerkingen bij dit eerder geruststellende vooruitzicht. De ondergrens van 125 vissersboten is een absoluut minimum. Het gaat slecht met de sector, maar in de vismijn van Oostende wordt 7,5 miljoen euro geïnvesteerd. Dat staat haaks op visquota om ecologische redenen.

De voorzitter : De heer Verougstraete heeft het woord.

De heer Christian Verougstraete : Ik dank de minister voor zijn antwoord. Ik noteer dat hij tijdens de aanstaande bijeenkomst van ministers die bevoegd zijn voor de visserij een strategisch standpunt zal innemen. Ik wens hem daarbij het beste toe.

De voorzitter : Minister Sannen heeft het woord.

Minister Ludo Sannen : Zo'n vismijn verwerkt niet alleen vis die door Belgische vissers wordt gevangen. Er komen bijvoorbeeld alsmaar meer Ierse boten. De uitbouw van zo'n mijn die rond zich een hele distributiesector in leven houdt, staat niet haaks op de afbouw van de quota.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

INTERPELLATIES (*Regl. art. 77*)

Interpellatie van de heer Luc Van den Brande tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government, over de uitoefening van de nieuwe bevoegdheden inzake wapenexport

Interpellatie van de heer Kris Van Dijck tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government, over de uitoefening van de nieuwe bevoegdheden inzake wapenexport

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde zijn de samengevoegde interpellaties van de heren Van den Brande en Van Dijck tot mevrouw Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government, over de uitoefening van de nieuwe bevoegdheden inzake wapenexport.

De heer Van den Brande heeft het woord.

De heer Luc Van den Brande (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, ik heb recht op 15 minuten spreektijd. Dat is een zee van tijd, want ik wil me hier beperken tot het stellen van tien vragen.

Ik zou hier even willen terugblikken op het federale regeerakkoord. Ik zou trouwens nog een stuk verder in de tijd kunnen terugblikken. In 1991 is gewag gemaakt van institutionele atoombommen en is de toenmalige federale regering op basis van principiële, morele en andere bezwaren uit elkaar gerukt.

Twaalf jaar na deze feiten is in het kader van de regeringsvorming gehoor gegeven aan een oekaze van de PS. Dit is zonder veel discussie gebeurd omdat absoluut een federale regering moest worden gevormd. Deze regering moest, als het even kon, zonder de groene partijen tot stand komen. Er werd gestreefd naar een puur paarse coalitie. De PS heeft hier gebruik van gemaakt om inzake de Waalse wapenexport een vrijgeleide te krijgen. Ik analyseer gewoon de politieke feiten.

Het is sommigen misschien ontgaan dat de regionalisering van de wapenexportlicenties niet enkel op vraag van de PS tot stand is gekomen. In zijn hoedanigheid van regeringsonderhandelaar heeft minister Anciaux verklaard dat hij een belangrijke bevoegdheidstransfer tot stand wilde brengen. Het is hierbij steeds zijn bedoeling geweest om de wapenexport op een eigen, Vlaamse manier te rege-

Van den Brande

len. Minister Anciaux en de andere leden van Spirit willen deze licenties aan de vredelievende traditie van Vlaanderen koppelen.

Ik kan enkel vaststellen dat de regionalisering het gevolg is van een objectief of subjectief bondgenootschap tussen de PS en minister Anciaux. Aan gezien ik me op feiten baseer, doe ik de waarheid hier geen geweld aan.

Ik herinner me de debatten in de Kamer van Volksvertegenwoordigers en in de Senaat over deze materie levendig. Op het ogenblik dat de regionalisering van de exportlicenties moest worden goedgekeurd, was de inkt van het federale regeerakkoord nog maar net droog. De regionalisering moest binnen de veertien dagen, nog voor het zomerreces, door beide kamers worden goedgekeurd.

Het heeft bepaalde mensen misschien verbaasd dat mijn partij zich tegen deze regionalisering heeft verzet. In onze ogen moet de regionalisering van een bevoegdheid een duidelijk doel dienen. De regionalisering is geen doel op zich. Het is een instrument om een beter beleid te kunnen voeren. Deze redenering geldt onder meer voor de werkgelegenheid, voor bepaalde aspecten van de sociale zekerheid, voor de mobiliteit, voor de organisatie van het gerecht.

Dit is niet de enige reden waarom we ons tegen deze regionalisering hebben uitgesproken. In de huidige regeling is de mensenrechtenproblematiek en de conflictpreventie federale materie gebleven. Enkel het mercantiele, economische aspect is naar de gewesten overgeheveld.

Indien we deze beslissing een vrijgeleide voor de PS noemen, doen we een andere beweging tekort die zich hiervoor heeft ingespannen. Het gaat immers niet enkel om een bondgenootschap tussen de PS en minister Anciaux. Het gaat eveneens om een bondgenootschap tussen de PS en de liberale familie in dit land.

Laten we de politieke feiten even analyseren. De betrokken politici zijn federaal minister van Buitenlandse Zaken Michel, federaal premier Verhofstadt, Vlaams minister-president Somers en Vlaams minister Ceysens. Ik tracht hier enkel de filières te schetsen die aan de basis van dit politiek besluit liggen.

– *De heer Norbert De Batselier, voorzitter, treedt als voorzitter op.*

Op 1 augustus 2003 hebben we iedereen gewaar schuwd voor deze totaal ondeskundige, vrijblijvende en dilettantistische regeling. De vraag is of het hier om een echte of om een schijnregionalisering gaat.

Ik zal even toelichten wat ik met een schijnregionalisering bedoel. De gewesten zijn bevoegd voor de wapenexportlicenties. Wat de concrete dossiers betreft, houdt de federale overheid de sturing en de input evenwel in eigen handen. Mocht het een echte regionalisering betreffen, gewild door degenen die ik al heb vernoemd, dan zouden de decreta le basis, de nodige instrumenten en de nodige deskundige mensen er zijn. Ik wil met deze uitspraak geen kritiek leveren op de Vlaamse administratie, maar ik stel enkel vast dat de knowhow en deskundigheid er niet aanwezig zijn. Dat alles heeft me doen besluiten dat er sprake is van een schijnregionalisering, geen echte regionalisering.

Het is heel merkwaardig dat in de nota aan de Vlaamse regering die heeft geleid tot de bevoegdheidsaanduiding van mevrouw Ceysens, uitdrukkelijk wordt vermeld dat indien het niet tot een formeel akkoord zou zijn gekomen tussen het federale en het Vlaamse niveau, onmiddellijk diende te worden gezorgd voor een eigen instrumentarium : een eigen decreet, eigen instrumenten en eigen knowhow.

We zijn nu 10 december en dus wenkt 1 januari al. De Vlaamse regering heeft voorgesteld om realistisch en pragmatisch te zijn door voor een korte overgangsperiode de input te laten geven door de federale overheid. Ik zal straks een vraag stellen over de manier waarop de dossiers worden ingeleid en behandeld. Tot op heden is er nog geen protocol met de federale regering en dus wordt er verwezen naar het algemene samenwerkingsakkoord, waaronder ik zelf nog mijn handtekening heb geplaatst in het licht van het Sint-Michielsakkoord. Dat akkoord gaat over de afspraken die gemaakt dienden te worden – en gemaakt werden – tussen het gewestelijk niveau en het federale niveau. Het samenwerkingsakkoord was een algemeen akkoord in het licht van de eigen, expliciete buitenlandse bevoegdheid van de gewesten. Het kan niet als such worden gebruikt om federale ambtenaren te belasten met een aantal opdrachten.

Mevrouw de minister, u had erop kunnen aandringen werk te maken van de twee voorliggende protocollen met de federale regering. Tijdens het jongste Overlegcomité dat deze zaak besprak op 5 november, werd daarvoor nog steeds geen akkoord gegeven door het federale niveau. Indien u verkoos

Van den Brande

om te werken via het algemeen samenwerkingakoord, dan had u dat moeten specificeren en aanduiden. Er is geen sprake van overheveling van mensen noch van knowhow. Paradox der paradoxen, nu brengen Franstalige ambtenaren mee de technische dossiers aan vanuit de federale overheidsdienst Economie, Contingenten en Vergunningen met betrekking tot wapenlicenties voor Vlaanderen.

Met deze regionalisering wordt enkel beoogd dat via de huidige rechtsgang de dossiers niet worden ingediend bij de Vlaamse regering. Ik zeg dit niet als lid van de oppositie, ik wil enkel dat de zaak ernstig wordt genomen. De dossiers worden ingediend bij de federale dienst Economie, Contingenten en Vergunningen. Daarna gaan ze naar uw kabinet. Uw kabinet vraagt in welke mate de Vlaamse administratie Buitenlands Beleid een advies kan verstrekken. Daarna keren de dossiers terug naar u en stopt het verhaal. Kan er dan sprake zijn van een regionalisering die geen schijnregionalisering is? De procedure wordt geleid en gestuurd door federale ambtenaren. U houdt geen rekening met uw beslissing van eind augustus, toen u de bevoegdheid kreeg. U besliste toen dat er, net zoals op het federale vlak, een cel zou komen, een adviescomité waarin een aantal technisch deskundigen en een aantal deskundigen op het vlak van de mensenrechten zouden worden ondergebracht.

Ikzelf en CD&V zijn realisten. We weten dat als er een bepaalde technologie ontwikkeld en geproduceerd wordt, die wel voor iets zal dienen. Wij zeggen niet dat elke aanmaak of elke ontwikkeling van nieuwe technologie moet worden stopgezet. We vragen alleen dat als u een bevoegdheid opneemt, u dat ernstig doet, niet in een vacuüm of op basis van criteria die niet vaststaan en niet gemeenschappelijk zijn afgesproken.

Met betrekking tot de in-, door- en uitvoer van wapens zijn er drie categorieën van landen. Er zijn landen die onder een internationaal embargo liggen, waarbij men gebonden is door algemene regelen. Er zijn verder de NAVO- en/of EU-landen en vervolgens de problematische landen waarmee men met grote omzichtigheid tot beslissingen moet komen.

Mevrouw de minister, dat is de reden waarom ik het enkele dagen geleden absoluut noodzakelijk vond om duidelijkheid te vragen over de wijze waarop u, en bij uitbreiding ook de Vlaamse regering, omgaat met dergelijke dossiers. Het is abso-

luut nodig dat we een dubbel toetsingscriterium hebben, namelijk de economische aanbreng van de dossiers en tegelijkertijd de criteria met betrekking tot de Europese en internationale code die moeten worden gehuldigd. De twee zijn onverbrekkelijk met elkaar verbonden.

Ik ken uw antwoord: u zult zeggen dat u die Europese en internationale codes niet naast u zult neerleggen. Ik verwijs naar het advies van de Raad van State. Op het ogenblik dat we in de federale kamers de regionaliseringswet hebben besproken, is uitdrukkelijk aangegeven dat we niet automatisch gebonden zijn door deze Europese en internationale regels. In de Senaatsbespreking werd de volgende vraag gesteld: als iedereen toch dezelfde criteria hanteert, waarom wordt er dan geregionaliseerd? Als iedereen het toch eens is over de benadering, wie vraagt dan deze regionalisering en waarom? Daarop hebben we een buitengewoon boeiend antwoord gekregen van de heer Moureaux. Hij zei dat we uiteraard gebonden zijn door een aantal Europese en internationale afspraken, maar dat de Walen die regionalisering willen omdat ze op hun eigen manier exportlicenties willen geven, bevrijd van die lastige mensen uit het noorden die hun neus overal in willen steken en hun werkgelegenheid kapot willen maken.

Vanzelfsprekend ligt ons objectief niet daar. Een regering die zich een beetje ernstig neemt en niet louter als speelvogel door de wereld gaat met allerlei leuke initiatieven, en die bovendien denkt in staat te zijn om de problemen van elke dag te lijf te gaan, zou beter wat meer communiceren over dingen die soms wat vervelend zijn en wat moeilijker liggen. Dit dossier is daar een voorbeeld van. Ik stel vast dat, buiten een voorstel in verband met een vredesinstituut door sommige parlementsleden, de Vlaamse regering geen enkel initiatief heeft genomen, bij gebrek aan afspraken met de federale overheid en bij gebrek aan inhoudelijke inbreng, om een basis te leggen die zou getuigen van ordentelijk bestuur. Natuurlijk is er de invalshoek van economie en werkgelegenheid, maar we maken het ons te gemakkelijk als we niet eisen dat er rekening wordt gehouden met criteria als mensenrechten, met die internationale gemeenschap en met conflictpreventie.

Mevrouw de minister, welke criteria gebruikt u voor het verlenen van licenties? Wat de landen betreft die een embargo opgelegd hebben gekregen, is de zaak natuurlijk minder moeilijk. Daar zijn we gebonden aan de internationale gemeenschap. Ook voor NAVO- en EU-landen is de zaak duidelijk. Maar hoe zit het met die derde groep landen, die

Van den Brande

toch goed zijn voor gemiddeld 30 percent van de vergunningen ? Dat zijn de problematische landen, zoals onder meer Jordanië, Saoedi-Arabië en Afghanistan en andere landen in dat deel van de wereld, maar ook landen in Zuid- en Midden-Amerika. Ik vraag geen concrete details van dossiers – uiteraard zullen we dit op een bepaald ogenblik wel vragen -, ik vraag wat de criteria zijn.

Bevestigt u dat de dossiers worden behandeld op de wijze die ik daarnet heb beschreven ? Als u eenmaal hebt beslist, gaat de lijst van beslissingen terug naar de administratie, of blijft die op uw kabinet ? Als u een beroep doet op de federale ambtenaren en de diplomaten, wat in dit geval essentieel is, dan zult u wellicht de landendossiers krijgen, waarin wordt beschreven wat de politieke, institutionele en economische situatie is in die landen. Maar krijgt u ook het vertrouwelijke deel van die dossiers die te maken hebben met mensenrechten en wat daarmee samenhangt ? Ik weet immers dat de federale ambtenaren en diplomaten argwanend staan tegenover het doorspelen van dit deel. Dat deel is natuurlijk essentieel in de besluitvorming.

Welke en hoeveel beslissingen werden er tot op heden genomen ? Schoorvoetend werd daarop al geantwoord in een persmededeling en op andere plaatsen. Het zullen er misschien ruim honderd zijn geweest, zo wordt dan gesteld. Mevrouw de minister, dit parlement moet een idee hebben van het aantal dossiers waarover u een beslissing hebt genomen, zonder dat er wordt ingegaan op de individuele dossiers. Welke lijsten hebt u overgemaakt aan de andere ministers in de regering, en wanneer ? Op basis van informatie in de kranten heb ik de indruk gekregen dat u deze lijsten pas hebt vrijgegeven nadat diverse regeringsleden daarop hadden aangedrongen. Het is belangrijk voor het parlement om te weten welke lijsten er werden overgemaakt en in welke mate de andere ministers dekking kunnen geven aan deze besluitvorming. Dat hangt natuurlijk af van wat hen werd meegedeeld.

Mevrouw de minister, waarom hebt u geen ministercomité ingesteld, zoals andere gewestelijke regeringen dat wel hebben gedaan ? U kunt daar rustig op antwoorden, want iedereen heeft zijn eigen procédé. Als ik het echter goed begrijp, hebt u alleen de bevoegdheid daartoe. Terwijl in de federale regering alleen de consensusregel geldt, is er in de Vlaamse regering een dubbele regel, namelijk de consensusregel en de collegialiteit. Ofwel zijn uw

collega's in de regering volledig geïnformeerd, ofwel niet, maar dan is de vraag hoe ze deze dossiers konden dekken. Als ze die dekking hebben gegeven op basis van slechts gedeeltelijke informatie, dan is hun verantwoordelijkheid even groot als de uwe.

Hoe gaat u om met de meldingsplicht in Europees verband ? Wat is de houding van de regering op dit ogenblik ten aanzien van de ideeën die over een vredesinstituut circuleren ? De christen-democraten zijn altijd voorstanders geweest van een vredesinstituut, maar dat moet wel de juiste plaats krijgen in een besluitvormingsproces. Niemand vraagt een vredesinstituut de volle bevoegdheid te geven om te beslissen in plaats van de minister. Dat hoeft u dus niet te antwoorden, want dat wisten we al. Echter, welke vorm van toetsing is er, en welke plaats heeft zo'n vredesinstituut ?

In de huidige stand van zaken is uw beslissing op los zand gebouwd. U moet in elk geval het parlement meedelen wat uw criteria zijn, en of u bereid bent in de huidige stand van zaken, die neerkomt op een volstrekt vacuüm, al of niet zo'n adviescomité op te richten, en de administratie Buitenlands Beleid de mogelijkheid te geven, met technisch deskundigen en met mensen die vertrouwd zijn met de internationale criteria, dat comité onmiddellijk te betrekken bij de besluitvorming.

Mijnheer de voorzitter, collega's, ik wil hiermee alleen de wil van mijn fractie tot uiting brengen om de zaken ernstig te nemen. Wat we hebben gevreesd, en wat voorspeld was in juli, wordt elke dag wat meer waarheid. (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter : De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik kan me in grote lijnen aansluiten bij het betoog van de heer Van den Brande, en bij de vragen die hij stelde. Ik zal trachten niet in herhaling te vallen.

Met de bijzondere wet van 12 augustus 2003 tot wijziging van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 werden de gewesten bevoegd voor de uitreiking van wapenlicenties. Eind augustus werd door de Vlaamse regering bevestigd dat er geen juridisch en administratief vacuüm bestaat om vergunningen toe te kennen voor de uit- of doorvoer van wapens.

Op dinsdag 14 oktober antwoordde u reeds in de commissie op mijn interpellatie hierover. Ik breng graag even de essentie van uw antwoord naar

Van Dijk

voren. Ik citeer : ‘De aanvragen worden bij de federale overheidsdienst Economie ingediend en de ambtenaren van de federale overheidsdienst Economie bereiden de dossiers administratief en technisch voor en maken ze vervolgens over aan het Vlaams Gewest. De administratie Buitenlands Beleid van het Vlaams Gewest bereidt daarna het politieke advies voor. Daartoe kan de Vlaamse administratie via een contactpunt bij de federale overheidsdienst Buitenlandse Zaken de nodige informatie inwinnen om het land van bestemming te toetsen aan de criteria van het federaal wetgevend kader dat vooralsnog van toepassing is. De dossiers worden daarna, voorzien van advies, door de administratie Buitenlands Beleid, overgemaakt aan mijn kabinet, en aan mij ter ondertekening voorgelegd’.

Nu blijken er echter ernstige obstakels te zijn. Ik zou uitvoerig kunnen citeren uit artikel 4, punt 4 van de wet van 5 augustus 1991. Daarin staan heel wat criteria opgesomd die moeten aantonen of er voldoende aanwijzingen zijn die export mogelijk maken. Als u de teksten erop naleest, weet u ook dat er tal van punten zijn die niet zo maar kunnen worden beantwoord.

Bovendien wordt rekening gehouden met de technische en economische capaciteit van het ontvangende land, de legitieme behoefte van een land inzake veiligheid en defensie en de wenselijkheid daaraan te voldoen met een zo gering mogelijke aanwending van menselijk en economisch potentieel voor bewapening.

Geachte collega's, het is dus duidelijk dat er nood is aan objectieve informatie over de politieke, economische en militaire situatie van het land van bestemming om deze criteria correct te toetsen. Deze informatie moet worden geleverd door ambtenaren en instanties die met kennis van zaken kunnen spreken over de situatie ter plaatse.

Vlaanderen beschikt op dit ogenblik niet over dergelijke deskundige ambtenaren en internationale contacten en netwerken. Vlaanderen heeft geen MI5, zoals dat in bijvoorbeeld Groot-Brittannië wel het geval is. MI5 is een dienst die controle uitoefent. Ik ben er ook geen voorstander van om dergelijke instantie op te richten.

Geachte collega's, het moet mogelijk zijn belangrijke criteria te toetsen. De Vlaamse regering heeft dit probleem ook onderkend. Dat is de reden waarom ze een protocol wou afsluiten met de federale overheidsdienst voor Buitenlandse Zaken om een

beroep te kunnen doen op hun diplomaten en netwerken voor de toetsing van de situatie in het land van bestemming aan de criteria van de wapenexportwet.

Blijkbaar drong de Vlaamse regering aan op de overdracht van gespecialiseerde ambtenaren, bekwaam in feitenvergaring, netwerking, de analyse van feiten en met politieke, economische en militaire kennis. Zelfs indien dat gebeurt, zal er nog een beroep moeten worden gedaan op de kennis en inschatting van vertegenwoordigers ter plaatse. Daarom heeft de Vlaamse regering dit punt ook aan het Overlegcomité voorgelegd.

Het is ook duidelijk dat, zolang de Vlaamse administratie niet beschikt over eigen kennis en kunde om een tweede opinie ten gronde te geven, de houding van de federale dienst Buitenlandse Zaken meer is dan louter een advies. Er is immers geen tweede toetsingsmogelijkheid. De meeste criteria zijn immers objectiveerbaar en laten weinig politieke speelruimte. Dat was ook de bedoeling van de wetgeving bij de recentste wetswijziging. Afwijken van het advies van Buitenlandse Zaken, zonder grondige motivering, lijkt ons dan ook moeilijk. Dit is in tegenspraak met het discours dat we willen voeren. Ik zal het daar straks over hebben.

Als de informatiedoorstroming van Buitenlandse Zaken fout loopt, dan ontstaat er een enorm probleem inzake de toepassing van de huidige wapenexportwet. Het gevaar is dan ook reëel dat we op het hellend vlak van politieke improvisatie terechtkomen en dat er beslissingen worden genomen, niet in functie van de feiten en de toetsing van criteria, maar wel op basis van politieke overwegingen. Diplomaten stellen dat ‘het risico zou bestaan dat adviezen op het regionale niveau om economische redenen genegeerd zullen worden, waardoor de internationale verbintenissen inzake mensenrechten die het land door de jaren heeft aangegaan de facto uitgehold zullen worden’.

Wat blijft er over van de zogenaamde verstrengde wapenwet ? Hebben we niet te maken met een nepregionalisering om bepaalde federale moeilijkheden te bannen ?

Meer alarmerend zijn de persberichten die laten uitschijnen dat er in de Vlaamse regering een twist is tussen economische belangen en mensenrechten. De wet van 1991 is daarover nochtans heel duidelijk : artikel 4 bis, laatste paragraaf, stelt dat ‘waar passend rekening mag worden gehouden met het effect op de economische, sociale, commerciële en industriële belangen van België’ – lees

Van Dijk

Vlaanderen – ‘zonder dat die factoren van invloed mogen zijn op de toepassing van de in artikel 4 bepaalde criteria’. Die criteria gaan over bestaande of dreigende oorlogvoering, negeren van mensenrechten, enzovoort. Mensenrechten kunnen nooit ondergeschikt zijn aan economische belangen.

Mevrouw de minister, er zijn berichten dat de informatiedoorstroming van u naar uw collega's te laat en onvolledig zou zijn, dat u de afspraak om uw collega's vooraf te raadplegen over moeilijke dossiers, niet naleeft. Ik kan niet beoordelen of dat allemaal juist is of niet. Het wordt tijd dat u hierover klaarheid schept.

Een situatie waarbij één minister, zonder deskundige onderbouw, op die manier beslissingen moet nemen, is totaal onaanvaardbaar. In het belang van het buitenlands profiel van Vlaanderen, voor zover dat bestaat, moet dit snel en dringend veranderen.

Mevrouw de minister, bent u van mening dat de samenwerkingssakkoorden wel degelijk het juridisch vacuüm zullen opvullen? Zullen in de samenwerkingssakkoorden tussen de gewesten en de federale diensten van Buitenlandse Zaken dezelfde criteria worden gehanteerd? Zal het advies over de toetsing van de mensenrechten in het land van bestemming als bindend worden beschouwd? In hoeverre moet Vlaanderen, conform de hem toegewezen bevoegdheden, over een eigen dienst kunnen beschikken die duidelijke adviezen geeft, die een grond van waarheid hebben en op basis waarvan het mogelijk is om gefundeerde beslissingen te nemen? Dat is mijn grootste bekommernis. We zijn afhankelijk van derden en die situatie brengt ons in een onzekere positie over de exportlicenties die we afleveren. Zijn die conform de wapenwet of niet? (*Applaus bij CD&V en de N-VA*)

De voorzitter : De heer Sols heeft het woord.

De heer Guy Sols (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, de woorden schijnregionalisering en medelijden met de minister zijn hier gevallen. Bevinden we ons vandaag in een juridisch vacuüm?

Het antwoord hierop is formeel negatief. Drie maanden geleden hebben we van het federale niveau de bevoegdheid van wapenexport overgenomen. Vlak voor die overheveling, in maart van dit jaar, werd de federale wetgeving terzake nog geüpgraded zodat de wapenhandel zou overeenstemmen met de Europese gedragscode. Daarnaast zijn

ook duidelijke regels vastgesteld over de a posteriori controle op wapenlicenties. Er moet een jaarlijkse rapportering gebeuren over de juiste toepassing van de wet. Er moet ook een zesmaandelijks rapport worden opgesteld over verstrekte en geweigerde exportvergunningen.

Op 5 november 2003 werd in het Vlaams Parlement een commissie ad hoc voor wapenhandel opgericht. De leden daarvan zijn gekend. Die commissie zal een zeer ruime bevoegdheid hebben inzake het wetgevende werk en inzake de controle op de zesmaandelijkse en jaarlijkse rapportering. Er is dus wel degelijk een democratische controle en opvolging mogelijk.

De VLD is geen vragende partij om de huidige federale wetgeving te verstrengen. Recent is immers al een aanpassing gebeurd op het federale vlak. Die aanpassing is gebeurd na grondige besprekingen en verschillende hoorzittingen met experts terzake.

Dan is er ook de vraag naar het al dan niet oprichten van een vredesinstituut. (*Opmerkingen*)

Het antwoord van de VLD is : ja, maar. Over het woord vredesinstituut kunnen we nog discussiëren, maar we zijn geen voorstander van een voorafgaande parlementaire controle op wapenexportdossiers. Daardoor zou deze instelling quasi kunnen beslissen over de exportlicenties zonder dat de minister daarover iets heeft gezegd. We pleiten voor het primaat van de politiek. We willen geen nieuwe bureaucratie creëren in dit Vlaams Parlement. We willen geen instituut dat bijkomende hoge lasten creëert.

Bovendien vraag ik me af of de oprichting van zo'n vredesinstituut geen schending zou zijn van het beginsel van de scheiding der machten. Op die manier zou een instituut immers onder de vleugels van het Vlaams Parlement een verregaande invloed hebben, door het al dan niet bindend advies dat zou worden gegeven aan de minister. Dat is ons inziens onaanvaardbaar. We pleiten voor een instelling die instaat voor documentatie en onderzoek en ook voorlichting geeft. Het moet gaan om een denktank die oplossingen aanreikt over internationale relaties en die bestudeert in al hun complexiteit.

Ik eindig met een waarschuwing. We moeten opletten dat we de lat niet te hoog leggen. We bevinden ons momenteel in een moeilijk economisch klimaat. Als we in Vlaanderen de lat voor wapenexportlicenties hoog leggen – door een strengere wet-

Sols

geving of door de oprichting van een instituut dat vredesgerichte adviezen geeft en geen andere aspecten bekijkt –, vrees ik dat we onze Vlaamse industrie zullen beschadigen. *(Opmerkingen)*

Wie wil dat Barco verhuist ? Ze zouden wel eens kunnen verhuizen naar het Waals Gewest, dat met veel plezier de licenties zal leveren, die wij als strenge Vlamingen niet zullen geven. Dat is de realiteit. Aan een dergelijk scenario wensen we niet mee te werken.

De interpellaties hebben de verdienste dat ze de aandacht van het Vlaams Parlement vestigen op deze materie. In feite komen ze niet op het juiste moment en niet op de juiste plaats. We zijn bereid om ten volle mee te werken aan de ad-hoccommissie, om daar een grondig debat te voeren.

Ik kondig ook nog de motie aan, die we tijdens deze zitting zullen indienen. *(Applaus bij de VLD)*

De voorzitter : De heer Malcorps heeft het woord.

De heer Johan Malcorps : Mijnheer de voorzitter, de heer Sols suggereert dat het Kinderrechtencommissariaat – dat zeer verdienstelijk werk levert in dit parlement – een bureaucratische aangelegenheid zou zijn.

Ik ben blij dat de VLD het ziet zitten dat er een vredesinstituut komt. Niemand vraagt dat dit instituut beslissingen neemt in de plaats van de politici, maar ze kunnen wel vooraf adviezen geven en – wat mijn fractie betreft – zeer duidelijk rekening houden met mensenrechten en vrede. Voor ons is dit absoluut prioritair tegenover de economische belangen. *(Applaus bij Groen!, CD&V en de N-VA)*

De voorzitter : De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren : Mijnheer de voorzitter, ik wil aan iedereen vragen om geen voorafgaandelijke conclusies te trekken. Als ik van de heer Malcorps hoor dat hij uit de woorden van de heer Sols heeft begrepen dat het Kinderrechtencommissariaat bureaucratisch zou zijn, geeft hij een verkeerde vertaling van de woorden van de heer Sols.

Dit parlement heeft zich recent, binnen al zijn gelegingen, vragen gesteld bij de werking en de aanpak van het Kinderrechtencommissariaat. Als dit niet

meer kan in het parlement, zijn we verkeerd bezig. *(Opmerkingen)*

De voorzitter : De heer Van Overmeire heeft het woord.

De heer Luc Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, ik dacht dat nu iemand van sp.a het woord zou nemen.

De voorzitter : Mijnheer Van den Brande, ik volg het lijstje van de sprekers. Ik wil me niet bemoeien met de fracties. U zou niet graag hebben dat ik me met uw fractie bemoei. *(Opmerkingen)*

De heer Van Overmeire heeft het woord.

De heer Karim Van Overmeire : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, als een Vlaming in dit land premier wil worden, moet hij niet alleen een parlementaire meerderheid achter zich krijgen, maar ook een prijs betalen. Hij moet een knieval doen. In 1999 was die prijs extra geld voor het Franstalig onderwijs, in 2003 was het Francorchamps en de wapenwet.

Op federaal niveau was men de ruzie over de wapenleveringen beu. Waalse wapens voor Saudi-Arabië, Mexico, Venezuela en Nepal. Telkens leidde dit tot conflicten. Heel de problematiek moest, in de zomer van 2003, bij urgentie geregionaliseerd worden. Gedefederaliseerd betekent in de praktijk dat het dossier werd doorgeschoven naar de Vlaamse regering, die zo op snelheid werd gepakt. Men werd plots met een explosief dossier geconfronteerd en heeft de knowhow niet in huis om het fatsoenlijk af te handelen.

Ik richt daarom de volgende vragen aan de minister. Wij zijn blijkbaar in een schemerzone terechtgekomen. Hoe ligt de verhouding tussen het federale en het Vlaamse niveau ?

Op een schriftelijke vraag aan de heer Louis Michel werd mij geantwoord dat er een ontwerp van protocol is onderhandeld tussen vertegenwoordigers van de drie gewesten. Op basis van het protocol stelt Buitenlandse Zaken een contactpunt aan, dat belast is met de betrekkingen met de gewesten voor de uitvoering van de bijzondere wet van 12 augustus 2003.

De minister stelt in haar beleidsbrief dat zij afspraken met de betrokken federale diensten heeft gemaakt teneinde de continuïteit in een overgangsfase te verzekeren. De parlementsleden vermoeden dus dat er geen problemen zijn tot zij recent in de

Van Overmeire

krant lezen dat het protocolakkoord niet werd aanvaard. De minister stelt dat er nog een samenwerkingsakkoord moet worden afgesloten. In welke schemerzone of vacuüm zijn wij terechtgekomen? Werkt het contactpunt van de federale overheid? Op welke basis worden adviezen verstrekt? Hoe ziet de minister het probleem op lange termijn?

Theoretisch zijn er drie mogelijkheden. Of we blijven in de huidige situatie voortleven met een de facto ondergeschiktheid aan het federale niveau. Uw beoordeling zal dan telkens afhankelijk zijn van informatie die van diensten van een andere minister en een andere regering komt. Of we stellen het idealistisch voor en stellen, zoals minister Van Grembergen het zegt, dat België een federale staat is en bijgevolg is het federale buitenlandse beleid ook het beleid van de federatie. De ministers van Buitenlandse Zaken van de deelstaten zouden dan ook instructies kunnen geven aan Belgische ambassades. Ik vrees dat men dan op grote constitutionele bezwaren en veel ego's zal botsen.

Onze oplossing bestaat uit de opbouw van een eigen Vlaams diplomatiek netwerk met parallelle structuren. Hoe ziet de minister dit op lange termijn?

Een ander probleem wordt door de Vlaamse pacifisten aangebracht. Met de defederalisering van de wapenexport hebben zij alle zeggenschap op de Waalse wapenexport opgezegd. Zij richten zich nu op de Vlaamse wapenindustrie of hetgeen ervoor moet doorgaan. Er is een groot onderscheid tussen de productie in Vlaanderen en Wallonië. De Vlaamse wapenindustrie betreft voornamelijk de productie en verhandeling van hoogtechnologische componenten meestal met een dual use, die niet alleen voor militaire, maar ook voor burgerlijke doeleinden worden gebruikt.

Onze fractie hanteert hierover een duidelijk standpunt. Wapens zijn geen economische producten als alle andere. We moeten voorzichtigheid aan de dag leggen, er is immers een ethisch aspect aan verbonden. Als we echter de Europese aanbevelingen in acht nemen en de federale normen respecteren, zou dat moeten volstaan. We moeten niet overdrijven. Ik denk aan de slachtingen in het gebied van de Grote Meren, Liberia of Bosnië. De tienduizenden grotemerenslachtingen gebeurden met kapmessen. Wij moeten relativeren, de mensen zijn daar niet met displays van Barco afgeslacht, maar met kapmessen of Kalashnikovs en FN-geweren.

Laten we de economische bedrijvigheid die in Vlaanderen bestaat ook behouden. We moeten de bedrijvigheid niet naar Moeskroen laten verhuizen. Daar wordt immers heel anders geoordeeld. Laten we het wetenschappelijk onderzoek dat ermee gepaard gaat ook in Vlaanderen houden.

De minister zit nu geklemd tussen een bizarre institutionele situatie en de pacifistische vleugel binnen de paarsgroene regering. De minister-president heeft niet echt geholpen door te stellen dat het een zaak van het parlement was. Dat gebeurt meestal als er binnen de regering grote onenigheid heerst. De minister had gehoopt dat er niet teveel lawaai zou aan te pas komen.

Een krantentitel luidt als volgt: 'We willen de groenen niet op stang jagen. Kan het wachten?' U zou de zaak eigenlijk het liefst in stilte laten passeren tot aan de volgende verkiezingen, om daarna te bekijken hoe het verder moet. Dat zal niet lukken, vrees ik.

Gisteren heb ik de webstek van Spirit bezocht, en daarop zegt mevrouw Van Weert, de voorzitter, dat in het Vlaams Parlement het voorstel van wapendecreet en het ontwerp van decreet over de oprichting van een Vlaams vredesinstituut onmiddellijk na nieuwjaar moeten worden besproken. Ze zegt erbij dat de VLD-fractie kleur moet bekennen. We zullen wel zien wat de VLD-fractie doet, want dat is hoofdzakelijk haar probleem.

Mevrouw de minister, wat ons vooral interesseert, is hoe u uit het sfeertje van improvisatie zult geraaken. We zijn ook geïnteresseerd in de huidige situatie en hoe u die ziet evolueren. Komt er een Vlaams wapendecreet? Komt er een eigen Vlaamse administratie met bevoegde mensen? Het verwondert me dat die mensen nog niet zijn agetrokken, want dat betekent dat er dus geen mensen zijn die u een bruikbaar advies kunnen geven.

Het Vlaams buitenlands beleid is de voorbije jaren op een schandalige manier verwaarloosd. Dit dossier geeft voldoende argumenten om dat buitenlands beleid opnieuw ernstig te nemen en om het Vlaamse diplomatieke netwerk verder uit te bouwen. Ik denk dat nu het ogenblik is gekomen om daarover duidelijkheid te verschaffen.

Mijnheer de voorzitter, mijn fractie zal een motie indienen. (*Applaus bij het Vlaams Blok*)

De voorzitter : De heer Ramon heeft het woord.

De heer Frans Ramon (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, in augustus 2003 werden de gewesten bevoegd voor de in-, uit- en doorvoer van wapens. Mijn fractie was daar om verschillende redenen geen voorstander van. Maar goed, de feiten zijn wat ze zijn.

We stellen vast dat de uitoefening van die bevoegdheid op dit ogenblik dezelfde mankementen en gebreken vertoont als toen ze nog een federale bevoegdheid was. De regionalisering is dus eigenlijk niet werkbaar.

Ik blijf even stilstaan bij de procedure, want blijkbaar kent niet iedereen die. Bovendien wordt ze niet altijd door iedereen gevolgd.

Als ik het goed heb begrepen, beslist de minister van Economie over de wapendossiers. Eventueel kan ze een dossier aan de regering voorleggen. Ze heeft wel de opdracht om haar beslissingen aan de andere ministers kenbaar te maken. De ministers kunnen haar vragen stellen als ze bedenkingen hebben bij een bepaalde beslissing tot levering van wapens of van militair bruikbare goederen aan bepaalde landen. De bedoeling is dan niet om die beslissing ongedaan te maken, maar wel om het beleid in de toekomst bij te sturen.

Mevrouw de minister, op basis van welke criteria beslist u eigenlijk over exportdossiers ? Houdt u bijvoorbeeld rekening met de Europese code ? Op basis van welke criteria legt u een dossier al dan niet voor aan de regering ? Hoeveel tijd verloopt er tussen het nemen van een beslissing en het meedelen van een lijst ? Is de informatie die op de lijst staat, voldoende om een oordeel te kunnen vellen ? Indien de goederen slechts vaag worden omschreven, en indien bedragen en de eindbestemming van de goederen geheim blijven, wat is die informatie dan nog waard ? Kunnen licenties voor leveringen eigenlijk opnieuw worden bekeken ?

De bestaande procedures garanderen slechts beperkte informatie aan een beperkte groep van ministers die beperkte of bijna geen mogelijkheden hebben om zich te verzetten tegen een beslissing. We zijn met de regionalisering ver verwijderd van de nagestreefde openheid over wapenexport.

Vlaanderen heeft federale diplomaten nodig om een land waarnaar wapens worden geëxporteerd door te lichten. Maar wat gebeurt er als die diplomaten geen advies geven ? Wat gebeurt er als ze een negatief advies geven ? Kunt u dat advies naast u neerleggen ? Kan de Vlaamse overheid opdrachten geven aan federale diplomaten ? In feite is het

apparaat dat nodig is om beslissingen goed te onderbouwen, federaal gebleven. Er is geen Vlaams instrumentarium om die vragen te onderzoeken. De regionalisering blijkt niet werkbaar. We stellen voor om snel aan een alternatief te denken en een eigen Vlaams decreet goed te keuren. De wapenwet was een compromis. Vlaanderen heeft nu de mogelijkheid om vanuit een ethische bekommernis een stapje verder te gaan met een eigen wetgeving. Die nieuwe wet moet strenger zijn, een grotere transparantie mogelijk maken, een betere controle toelaten en beslissingen laten onderbouwen door adviezen van het vredesinstituut.

Ik sta stil bij wat het strenger maken van de wet, inhoudt. We leveren bijvoorbeeld geen wapens aan landen die het internationaal strafhof niet erkennen. We leveren geen materiaal als het kan worden gebruikt in nucleaire wapensystemen. We leveren niet aan privé-instanties omdat we dan geen enkele controle hebben op doorverkoop. We vinden dat parlementsleden dossiers niet alleen vanuit een economische motivatie moeten kunnen beoordelen, maar vooral vanuit het ethisch en moreel verantwoord zijn van de export van wapens. Om te controleren, moet er informatie beschikbaar zijn. Een lijst krijgen zes maanden na een beslissing, is niet ernstig. De lijst moet ook niet alleen het land van bestemming aangeven, maar ook de bestemming. De parlementsleden moeten bijzonder waakzaam zijn voor het opduikend spook van economische compensaties. Wie zich op dat pad begeeft, verstrengelt politieke besluitvorming met economische dossiers en komt uiteindelijk op het spoor dat alle geld goed is om te investeren. Beste collega's, dit is een heilloze weg !

Leden van Spirit, we kunnen ons perfect vinden in uw voorstel omtrent een vredesinstituut. Het is de hoogste tijd om daarin te investeren. Het zal niet enkel adviezen geven omtrent wapenexport, maar zich vooral bezighouden met niet-militaire vormen van conflictoplossing en -preventie. Het verhaal van de wapenexport is er een van te kleine schoenen. Een stuk van onze voeten wegsnijden, is geen oplossing, ook al is het trendy. Er toch mee willen lopen en voortdurend pijnlijke voeten hebben, is ook geen oplossing. We moeten dringend uitkijken naar een paar nieuwe schoenen.

De problemen zijn met de regionalisering niet opgelost. We moeten dringend werk maken van een nieuw decreet dat strenger is, betere controle mogelijk maakt en een belangrijke adviesrol geeft aan het op te richten vredesinstituut. (*Applaus bij Groen!, Spirit, sp'a en CD&V*)

De voorzitter : De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, dames en heren, anders dan de kritiek van de interpellanten uit de oppositie, wil ik de bezorgdheid van mijn partij uiten over de gang van zaken.

Ik wil even teruggaan in de tijd. Tijdens de onderhandelingen over de vorming van een nieuwe federale regering werd een akkoord bereikt over de feitelijke overheveling van de bevoegdheid over wapenexportlicenties naar de gewesten. Laat me duidelijk zijn dat Spirit daar inderdaad vragende partij voor was. De motivering was en blijft : wat we zelf doen, willen we beter en transparanter doen en met een hoge ethische standaard. We willen een inhoudelijk doel dienen. Vandaag is het doel nog niet bereikt. We betreuren dat we niet verder zijn geraakt dan een status-quo. Er is nog een weg te gaan.

Op 29 augustus verwierf Vlaanderen de bevoegdheid. Op 6 september heb ik namens Spirit twee voorstellen van decreet ingediend. Het ene moet een Vlaams wapenexportdecreet worden ; het andere moet leiden tot de oprichting van een Vlaams vredesinstituut. Op 24 september hebben ook de volksvertegenwoordigers van Groen! een voorstel van wapenexportdecreet ingediend.

In zijn Septemberverklaring heeft minister-president Somers het parlement uitgenodigd om een decretaale regeling tot stand te brengen : 'Vlaanderen heeft recent de bevoegdheid over de wapenuitvoervergunningen gekregen. Wapenexportdossiers zijn moeilijke dossiers. Vlaanderen is een regio die in zijn geschiedenis meermaals de gruwelijke gevolgen van wapengekletter aan den lijve heeft ondervonden. Dat wapenuitvoerdossiers delicaat zijn, hebben de voorbije maanden en jaren voldoende bewezen. Met de bevoegdheid krijgen we het recent aangepaste wettelijke kader dat geldt als één van de meest vooruitstrevende van de wereld. Bij wapendossiers komen tal van belangen samen in een weegschaal. Vooreerst zijn er de ethische criteria en de fundamentele mensenrechten. Zij worden afgewogen met andere criteria zoals werkgelegenheid, technologische belangen en het recht op verdediging. Vlaanderen kan in dit dossier aantonen dat het internationaal een volwassen natie is die een weloverwogen wettelijk kader tot stand brengt. Namens de regering nodig ik het parlement uit om een zo groot mogelijke consensus en een zo breed mogelijk draagvlak te zoeken voor een decretaale regeling waarbinnen de regering de vaak moeilijke afwegingen kan maken.'

Vandaag stel ik vast dat twee meerderheidspartijen zijn ingegaan op de uitnodiging van de minister-president, ondanks de persmededelingen van oppositiepartijen die beweren dat zij als eersten een voorstel hebben ingediend of beweren dat hun tekst kan dienen als basis voor een decretaale regeling. Vandaag ken ik enkel de voorstellen van Spirit en Groen!. Maar dat is slechts even terzijde.

In de beleidsbrief over het buitenlands beleid bevestigt minister Ceysens de uitnodiging van de minister-president. Ze heeft het over de administratie Buitenlands Beleid, die een gespecialiseerde cel voor de opvolging van deze dossiers zal moeten oprichten. Dat moet het mogelijk maken om de dossiers grondig te onderzoeken, de bestemming te screenen in samenwerking met de Belgische ambassades in het buitenland, de landen van bestemming te onderzoeken op hun correctheid inzake de eerbiediging van internationale afspraken en basiswaarden zoals democratie, rechtsstaat en mensenrechten en het risico op oneigenlijk gebruik van de betrokken goederen goed in te schatten. Dat moet gebeuren op basis van Europese en internationale afspraken over wapenexport, mensenrechten en conflictbeheersing. De Vlaamse regering, zo stelt minister Ceysens, 'zal in dialoog treden met het Vlaams Parlement om een decretaal kader te scheppen waarbinnen deze bevoegdheid uitgeoefend kan worden'.

De voorstellen van Spirit en Groen! zijn een ideale basis om na nieuwjaar de werkzaamheden van de ad-hoccommissie wapenhandel onmiddellijk aan te vatten. Onze voorstellen bevatten voorwaarden zoals het naleven van de Europese gedragscode, de eerbiediging van de mensenrechten en vereisten in verband met de verhouding van de militaire uitgaven tot het BNP van het land van bestemming. Er mag geen sprake zijn van binnenlandse onderdrukking, kindsoldaten mogen niet worden ingezet en er moet een democratisch regime aan de macht zijn. De landen mogen niet betrokken zijn in gewapende conflicten, terrorisme of internationale criminaliteit ondersteunen. De teksten bevatten ook een passus over duurzame ontwikkeling.

In het voorstel van decreet over het vredesinstituut wordt gepoogd om de aangevraagde licenties op een objectieve manier te toetsen aan ethische criteria en fundamentele mensenrechten, of, zoals de minister van Economie het zegt, aan basiswaarden zoals democratie, het respecteren van de rechtsstaat en de mensenrechten.

In navolging van de minister-president en van minister Ceysens, wil Spirit alle democratische partij-

Roegiers

en de hand reiken om een breed draagvlak voor de decretale regelingen te vinden.

De regionalisering van de exportlicenties ligt ondertussen al 104 dagen achter ons. Sommigen zullen dit veel tijd vinden. Anderen zullen dit slechts weinig tijd vinden. De waarheid ligt allicht ergens tussen beide standpunten in.

Ik weet niet of we al veel tijd hebben verloren. Ik weet wel dat een aantal voorstellen van decreet zijn ingediend. Een commissie is opgericht en samengesteld. Binnenkort zullen we allicht een eerste tussentijds rapport van de Vlaamse regering ontvangen. Alle voorwaarden om op redelijk korte termijn tot een eigen Vlaamse regelgeving te komen, zijn vervuld.

Mevrouw de minister, Spirit is bezorgd om de huidige stand van zaken. Welke diensten of instanties adviseren u momenteel ? Hebt u in dit verband reeds problemen of tekortkomingen vastgesteld ? Zo ja, over welke problemen of tekortkomingen gaat het dan precies ? Hoe zouden ze kunnen worden verholpen ? Hoeveel vergunningen hebt u op dit ogenblik reeds geweigerd ? Wat zijn de belangrijkste redenen tot weigering geweest ? Welke buiten de EU gelegen eindbestemmingen staan op de lijst van de toegekende vergunningen ? Bent u bereid om, op basis van de ingediende voorstellen van decreet, onmiddellijk na nieuwjaar de aangekondigde dialoog met het Vlaams Parlement aan te vatten ? (*Applaus bij Spirit en Groen!*)

De voorzitter : De heer Bogaert heeft het woord.

De heer André-Emiel Bogaert (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dit is een inhoudelijk zeer belangrijk debat. De vorige spreker heeft terecht verwezen naar de voorstellen van decreet die sinds begin september 2003 hangende zijn. Over deze stukken, ingeschreven onder de nummers 1815 en 1824, is zelfs nog geen legistiek advies voorhanden. De voorstellen van decreet van de heer Roegiers en van Groen! zijn nog steeds niet behandeld.

De heer Sols heeft terecht gesteld dat we ons in een juridisch vacuüm bevinden. We bevinden ons echter ook in een politiek vacuüm. Op verzoek van velen is in augustus 2003 besloten om deze bevoegdheid over te hevelen. We hebben evenwel nagelaten hier op decretale wijze op in te spelen.

Iedereen wist dat dit debat er ooit zou komen. Het Bureau van het Vlaams Parlement heeft deze discussie op de agenda van de plenaire vergadering geplaatst. We dreigen immers in een duaal systeem terecht te komen. In Nederland, waar de afstand tussen de wetgevende en de uitvoerende macht groter is, is dit overigens ook gebeurd.

Voor de bevoegdheidsoverheveling werd de federale overheid met een politiek-ethisch en een commercieel probleem geconfronteerd. Indien ik de uiteenzettingen van de vorige sprekers goed heb begrepen, dreigt dit op Vlaams niveau ook te gebeuren.

We mogen niet uit het oog verliezen dat het belangrijkste onderdeel van dit bevoegdheidsdomein federaal is gebleven. De federale regering is nog steeds bevoegd voor alles wat met de landsverdediging te maken heeft. Slechts een onderdeel van het gehele pakket is naar de gewesten overgeheveld.

Het in dit verband afgesloten akkoord stelt onder meer dat de gewesten in een eigen decretale onderbouw moeten voorzien. Dit betekent dat we in Vlaanderen een politieke consensus moeten vinden. We moeten een manier vinden om deze problematiek aan te pakken. Het is uiteraard de bedoeling het op Vlaams niveau beter te doen dan op federaal niveau.

Ik ga niet akkoord met de kritiek van minister Sannen en minister Landuyt op minister Ceysens. Minister Ceysens voert enkel een beslissing van de Vlaamse regering uit. Dat het hier om een goede of een slechte beslissing gaat, laat ik hier in het midden. Omwille van het politieke vacuüm is, in afwachting van een decretale regeling voor deze hete brij, besloten minister Ceysens de lopende zaken te laten behandelen. Tegenover haar collega's in de Vlaamse regering heeft ze enkel een meldingsplicht. De andere leden van de Vlaamse regering kunnen haar wel vragen stellen. Dat is de huidige stand van zaken inzake de beslissing van de Vlaamse regering.

Die beslissing is voor kritiek vatbaar. Ik ben er niet onverdeeld gelukkig mee, maar ik neem er akte van dat de minister de beslissing uitvoert zolang er geen decretale basis is. Ook ik hoop dat de decretale basis er zo snel mogelijk komt, ongeacht wat de standpunten van de partijen, de meerderheid en de minderheid zullen zijn. Het debat moet meer ethisch zijn dan politiek. Pas tijdens het debat zullen we weten waar we aan toe zijn.

Bogaert

Het parlement heeft geprobeerd de zaak op te lossen. Het Uitgebreid Bureau heeft voorgesteld om de materie toe te voegen aan de bevoegdheden van de commissie voor Economie. Geen enkel dossier werd ooit voorgelegd, maar dat kon ook moeilijk anders. Daarna werd beslist dat de zaak politiek nogal moeilijk lag en werd een commissie ad hoc ingericht onder leiding van de voorzitter van dit parlement. Dat was een heel goede beslissing, maar als er geen decretale basis is, kunnen geen dossiers aan de commissie worden voorgelegd. Er is geen enkel document waardoor minister Ceysens kan worden verplicht om haar beslissingen aan het parlement voor te leggen. Als parlements lid vind ik dat spijtig. Dat is het hiaat of het politieke vacuüm waarin we ons bevinden, want het parlement wordt, omwille van de feiten, niet betrokken bij de besluitvorming. Die feiten moeten we dan ook zo snel mogelijk remediëren. Wij moeten bij de zaak worden betrokken, niet alleen via interpellaties, maar ook via de decreetgeving. Het algemeen samenwerkingsakkoord biedt ons daartoe mogelijkheden.

Ik herinner me de heroïsche debatten over de burgerluchtvaart in de commissie voor Economie. Ik heb het dus niet over wapens, maar over de Airbus-projecten. Het was een hele strijd tussen Wallonië en Vlaanderen. Ik hoop dat dergelijke debatten ons bespaard blijven in dit dossier.

Ik roep iedereen op om deze zaak op te lossen. We hebben zo vlug mogelijk een decretale basis nodig. We moeten werken over de partijgrenzen heen en er moet een duidelijke stemming zijn. Ik wens de minister veel moed toe, want ze bevindt zich in een uiterst moeilijke en preciaire situatie, waarin haar collega's haar hebben geduwd. (*Applaus bij Spirit*)

De voorzitter : Minister Ceysens heeft het woord.

Minister Patricia Ceysens : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ik heb met belangstelling geluisterd naar de betogen. Het is goed dat ik deze namiddag de kans krijg om in dit halfroond de juiste feiten weer te geven, zeker omdat een voormalig minister-president, wellicht doelbewust, heel verkeerde informatie probeert wereldkundig te maken over dit heel delicate dossier.

De heer Luc Van den Brande : Mevrouw de minister, ik wil u waarschuwen. Ik heb mijn interpellatie heel zakelijk en nuchter gehouden. Als u met deze toon zult proberen om het parlement van uw gelijk

te overtuigen en zakelijk in te lichten, wens ik u veel succes.

Minister Patricia Ceysens : Mijnheer Van den Brande, ik dank u.

Het is goed om de juiste informatie te geven. Op 1 september werden we bevoegd voor de wapenlicenties. Ik benadruk dat er op geen enkel moment een juridisch vacuüm is geweest. De overdracht gebeurde via de bestaande federale wet en die is altijd van kracht gebleven. De federale wet bevat de Europese Gedragscode. Ik kom daar later nog op terug. Voor we bevoegd werden, heeft de Vlaamse regering een delegatiebesluit opgesteld waarin mij het mandaat werd toevertrouwd om de vergunningen af te leveren namens de Vlaamse regering.

Daarnaast nam de Vlaamse regering in haar huiselijk reglement op dat ik periodiek post factum vertrouwelijk al mijn collega's in de Vlaamse regering in kennis stel van de afgeleverde vergunningen. Dit is klaar en duidelijk.

We zijn in overleg gebleven met de federale overheid om de continuïteit te waarborgen. We hebben afspraken gemaakt met de federale overheidsdienst Economie en Buitenlandse Zaken. Dat brengt ons tot de volgende procedure. De dossiers worden in deze overgangperiode ingediend bij de federale overheidsdienst Economie. Daar wordt technisch uitgemaakt of de dossiers inderdaad onder de wet vallen. Zo ja, dan komen ze naar de Vlaamse administratie Buitenlands Beleid.

Daar maakt men een politiek advies op basis van de landenfiches en de informatie die we hebben ingevolge een aantal afspraken die we hebben uit internationale verdragen met een aantal internationale instellingen. Als dit niet volstaat, wordt er geen advies maar factuele informatie opgevraagd bij het contactpunt Buitenlandse Zaken. Dat contactpunt kan spreken namens de federale ambassades maar ook namens de administratie Buitenlands Beleid. Het advies is onze bevoegdheid.

Mijnheer Van den Brande, in 1995 werd er inderdaad een samenwerkingsakkoord afgesloten dat me toelaat om voor de bevoegdheden, zowel gemeenschaps- als gewestbevoegdheden, rechtstreeks contact te hebben met het posthoofd.

Wat doet nu de Vlaamse administratie Buitenlands Beleid ? Die doet een toets aan artikel 4 van de federale wet, en aan volgende criteria. Elke aanvraag tot het verkrijgen van een uit- of doorvoervergunning wordt verworpen indien blijkt dat de door- of

Ceysens

uitvoer in ernstige mate strijdig zou zijn met de externe belangen van ons land en Vlaanderen of met de internationale doelstellingen die we nastreven. De aanvraag wordt voorts verworpen indien de verlening strijdig is met de internationale verplichtingen en verbintenissen om wapenembargo's van de Verenigde Naties, van de Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa en van de Europese Unie te doen naleven. Ze wordt tevens verworpen indien de nationale veiligheid van de lidstaten van de Europese Unie, van de gebieden waarvan een van de lidstaten de buitenlandse betrekkingen behartigt alsmede van bevriende landen of bondgenoten in het gedrang komt. De aanvraag wordt ten slotte verworpen indien er voldoende aanwijzingen bestaan dat in het land van bestemming ten eerste de uitvoer of doorvoer bijdraagt tot een klaarblijkelijke schending van de mensenrechten, er een duidelijk risico bestaat dat de beoogde uitvoer wordt gebruikt voor binnenlandse onderdrukking of waarvan vaststaat dat kindsoldaten worden ingezet in het geregeld leger ; ten tweede indien in het land van bestemming de uitvoer gewapende conflicten uitlokt of verlengt, bestaande spanningen of conflicten in het land van de eindbestemming verergert of in geval van burgeroorlog in het betrokken land ; ten derde de uitvoer bijdraagt tot een duidelijk risico dat het ontvangende land het bedoelde materieel voor agressie jegens een ander land gebruikt of er kracht mee wil bijzetten aan territoriale aanspraken ; ten vierde het terrorisme en de internationaal georganiseerde criminaliteit wordt gesteund of aangemoedigd ; ten vijfde er een ernstig gevaar bestaat voor afwending binnen het land of het land bewezen heeft de clause van niet-wederuitvoer niet na te leven.

Dit wordt voor elke aanvraag nagegaan. Indien de aanvraag aan een van de criteria beantwoordt, wordt die verworpen. Meer nog, er wordt ook rekening gehouden met de technische en economische capaciteit van het ontvangende land, de legitieme behoeftes van een land inzake veiligheid en defensie en de wenselijkheid daaraan te voldoen met een zo gering mogelijke aanwending van menselijk en economisch potentieel voor bewapening. Deze toets wordt voor elke aanvraag opnieuw gedaan door de eigen administratie Buitenlands Beleid. Vervolgens wordt het dossier me overgemaakt voor ondertekening.

Hoe gaan we nu om met de informatieverplichting, met de door de wet bepaalde verplichte verslaggeving ? Het is goed om na te gaan wat de wet ons

hier voorschrijft, in artikel 17. De wet bepaalt dat de regering elk jaar verslag moet uitbrengen, in dit geval in het Vlaams Parlement, over de toepassing van de wapenhandelwet. De wet verduidelijkt dat dit verslag onder meer de volgende elementen moet bevatten : de ontwikkeling van de export ; een analyse van de wereldhandel en de Europese handel in wapens ; de gegevens over de Vlaamse uit-, in- en doorvoer, bijzondere problemen die gerezen zijn ; eventuele wijzigingen van de reglementering en procedures, de internationale en Europese initiatieven en de toepassing van de Europese gedragscode.

Bijkomend moet de regering zesmaandelijks verslag uitbrengen over de verstrekte en geweigerde vergunningen, met land per land het totaalbedrag en het aantal vergunningen, ingedeeld per categorie van bestemming en per categorie van materieel. De eerste maal moeten we dit doen op 1 maart 2004. Als het parlement dit zinvol acht, ben ik zelfs bereid om dat wat vroeger te doen. Ik heb terzake totaal niets te verbergen en wil dit verslag graag na het reces voorleggen aan de commissie. Wel vragen we dat er zorgvuldig zou worden gekeken naar deze bijzondere opvolgingscommissie. Bij de bespreking van de federale wet werd vooropgesteld dat erover moet worden gewaakt dat er geen informatie wordt meegedeeld waardoor ondernemingen schade wordt berokkend. Vakbonden en ook werkgevers hebben immers de wens geuit dat er sprake zou zijn van absolute discretie, zodat het voortbestaan van hun rechtmatige beroepsactiviteiten en hun werkgelegenheid niet te grabbel worden gegooid. Ik wil dus vragen dat dit zou worden gerespecteerd.

Er werd me gevraagd hoe het nu verder moet met de ingediende voorstellen. De heer Roegiers citeerde heel terecht uit de beleidsbrief van de minister-president en mezelf. We willen heel graag in de commissie komen debatteren over deze voorstellen. Ik vrees dat we dat nog niet voor alles hebben gedaan, maar het lijkt me altijd goed en wenselijk dat als een federale wet onze bevoegdheid wordt, die wordt hertaald in een Vlaams ontwerp van decreet. Wel wil ik opmerken dat de federale wet een uiterst streng, maar rechtvaardig kader schept om ethisch en duurzaam te ondernemen in Vlaanderen. Dat is de benaderingswijze waarmee ik graag naar de commissie zal komen : streng, maar rechtvaardig.

De discussie over het vredesinstituut kunnen we eveneens in de commissie voeren, na het reces. Wel wil ik terzake formeel het volgende zeggen. We vinden dat de scheiding der machten moet worden

Ceysens

gerespecteerd. We leven immers in een rechtsstaat, met een scheiding der machten. Daarbij weet men heel goed welke bevoegdheid bij welke macht thuishoort. Ik zal niet aanvaarden dat die scheiding wordt geschonden. (*Applaus bij de VLD*)

De voorzitter : De heer Van den Brande heeft het woord.

De heer Luc Van den Brande (*Op de tribune*) : Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. Mijn vragen en die van anderen waren echter wat specifiek van aard. We hoeven echter niet de polemiek te zoeken, want het gaat om een ernstig dossier dat nog enkele jaren actueel zou kunnen blijven, tenzij de groenen zouden vragen deze bevoegdheid opnieuw aan de federale overheid over te dragen. Dat heb ik hen echter niet horen zeggen.

U hebt gesproken over de criteria. Ik heb hier de wet van 5 augustus 1991 en de wetten van 25 maart en 26 maart tot wijziging van de wet van 1991 bij de hand. Uit deze wetteksten hebt u een aantal artikelen voorgelezen. Niet meer dan dat. Dat was echter niet onze vraag. De kern van mijn vraag was of u beschikt over de elementen die nodig zijn om de criteria te hanteren en de feiten te toetsen aan de elementen die nu gewoon in de federale wetten zitten.

Ik wil het woord onfatsoenlijk niet te gauw gebruiken, maar het ware toch vanzelfsprekend geweest dat er een instrument om die toetsing te doen, uitgewerkt was, vooraleer de bevoegdheid werd overgenomen. Dat is zo gebeurd toen Onderwijs door de gemeenschappen werd overgenomen, toen Infrastructuur werd overgenomen, enzovoort. Nadien zijn er uiteraard nog bijzondere wetten gekomen, maar dat is begrijpelijk. De vraag is dus niet om welke criteria het gaat, maar of u de elementen in handen hebt om de criteria te toetsen. Een voorlezing van artikelen en wijzigingen is niet wat het parlement mag verwachten.

De kern van de vraag is of u, bij gebrek aan protocollen en akkoorden, voldoende impact kunt hebben. Kunt u beschikken over de nodige feitelijke gegevens om de licenties te beoordelen ? Ik vraag niet naar individuele dossiers. Daar zullen we eerlang meer over horen, al is nog niet uitgemaakt op welke wijze we zullen functioneren. De minister heeft suggesties gedaan aan het parlement, en het is uiteraard op de eerste plaats het parlement zelf dat zal oordelen.

De voorzitter : Ik roep halfweg januari een commissie samen.

De heer Luc Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, zal dat een opvolgingscommissie ad hoc zijn, die te maken krijgt met de informatie over de genomen beslissingen, of bedoelt u dat het decretaal kader in een commissie ad hoc kan worden behandeld ? Dat is een groot verschil. Ook op federaal niveau is de commissie ad hoc niet geroepen om te bepalen wat de decretale basis is, maar om te bekijken over welke dossiers zal worden beslist.

Mevrouw de minister, uit uw antwoord kan ik absoluut niet afleiden of u beschikt over voldoende elementen. U hebt verwezen naar het contactpunt. We weten dat de contactpersoon die door de federale overheid wordt opgegeven, ofwel een buitenlander, een eigen diplomaat of een ambtenaar van Buitenlandse Zaken kan zijn.

Ik herhaal het nogmaals. Ik beschik over informatie waaruit blijkt dat een aantal elementen niet worden doorgespeeld. Ik vraag u dan ook waarop u zich kunt steunen bij uw beslissing. U verwijst naar het algemeen samenwerkingsakkoord. Dat is onvoldoende. We hebben het zelf ondertekend. Ik ben dan ook goed geplaatst om te weten wat erin staat. In het kader van het Sint-Michielsakkoord hebben we gesteld dat wat we binnengaats kunnen doen, we ook buitengaats kunnen doen.

We worden gebonden door vier gemeenschappelijke voorwaarden. We kunnen enkel buitenlandse betrekkingen onderhouden met die landen – en niet alleen regio's – die de mensenrechten respecteren. Het kan enkel gaan om landen waarmee we diplomatieke betrekkingen hebben. Het kan enkel gaan om landen waarmee de diplomatieke betrekkingen niet zijn opgeschort. We zijn, ten slotte, in onze buitenlandse contacten – en het gaat daarbij om zowel de federale overheid als de gewesten en gemeenschappen – wederzijds gebonden door een informatieplicht.

De wapenexport behoorde niet tot de bevoegdheid van de gewesten. In het kader van het samenwerkingsakkoord moet worden gepreciseerd dat dit er niet in vervat zit.

Mevrouw de minister, ik wil u helpen om oplossingen te vinden. We zijn het echter niet eens met de huidige werkwijze.

Mijnheer de voorzitter, ik zal mijn vragen niet opnieuw stellen. Mevrouw de minister, ik heb niet gehoord hoeveel beslissingen u hebt genomen. Ik heb

Van den Brande

niet gehoord of er een instantie is buiten uw kabinet die weet welke dossiers werden goedgekeurd en welke niet. Ik heb niet gehoord wat u precies meedeelt aan uw collega-ministers. Ik deel ten volle uw mening over de scheiding der machten. Het is echter niet mijn opdracht te waken over het geweten van alle ministers in de Vlaamse regering. Het parlement moet wel duidelijkheid krijgen over hetgeen wordt gemeld.

Mevrouw de minister, u verwijst naar de federale regelgeving. Ik heb u gevraagd of het niet verstandig zou zijn om, zolang er geen decretaale basis is, een adviescomité op te richten. Op 25 en 26 maart 2003, vooraleer er sprake was van de regionalisering van de wapenexport, heeft federaal minister van Buitenlandse Zaken Michel, over wie we af en toe onze bedenkingen hebben, uitdrukkelijk bepaald dat er een adviescomité moet functioneren bij de besluitvorming. Dat comité is samengesteld, niet alleen uit vertegenwoordigers van de federale dienst voor Economie en voor Contingenten en Vergunningen, maar ook uit afgevaardigden van mensenrechtenorganisaties.

Het is buitengewoon jammer dat er nog geen nieuw decretaal kader is. U zegt dat dit zal gebeuren. Ondertussen zijn er een aantal zaken waarop ik geen antwoord heb gekregen.

Mijnheer de voorzitter, ik heb u een document overhandigd met de mededeling dat ik mogelijk een motie zou indienen. Mevrouw de minister, ik had verwacht dat u duidelijkheid zou scheppen in het parlement. Ik had gehoopt dat uw antwoord me tevreden zou stellen. Dat is helaas niet het geval. Uw antwoord was erg onvolledig, erg onduidelijk, erg onprecies en dus niet afdoend. We zullen dan ook een motie indienen. (*Applaus bij de oppositie*)

De voorzitter : De heer Van Dijk heeft het woord.

De heer Kris Van Dijk : Mevrouw de minister, de Vlaamse administratie Buitenlands Beleid toetst de aanvraag. U hebt de elementen waaraan die wordt getoetst. Op basis van welke bronnen zal dat gebeuren ? Welke gegevens kunnen bij wie worden ingewonnen ? Blijkbaar loopt die afspraak met de federale overheid spaak.

De voorzitter : De heer Bogaert heeft het woord.

De heer André-Emiel Bogaert : Dit gaat over de uitvoering van een delegatiebesluit. Er is geen

sprake van onbehoorlijk bestuurlijk beleid. Mevrouw de minister, ik ga uit van uw goede trouw. U voert het delegatiebesluit uit.

Het komt wel over alsof de federale regering in augustus iets heeft gegeven aan de Vlaamse regering, en dat het parlement buitenspel staat. Dat is de grond van de huidige discussie. We moeten met hoogdringendheid werk maken van een decretaale basis. Ik hoop dat de werkzaamheden van de commissie in alle openheid zullen gebeuren, want het gaat over een beleidsmaterie. Nu lijkt het alsof het federale systeem blijft bestaan, en dat het een Vlaamse handtekening krijgt. Dat is de perceptie. Nochtans is dat niet de bedoeling van de overdracht en zeker niet van het parlement. Mevrouw de minister, ik roep u op om aan dit politiek, veel meer dan een juridisch vacuüm, een halt toe te roepen.

De voorzitter : De heer Van Overmeire heeft het woord.

De heer Karim Van Overmeire : In een antwoord van federaal minister Michel op een schriftelijke vraag staat dat een ontwerp van protocol werd onderhandeld tussen de vertegenwoordigers van Buitenlandse Zaken en de drie gewesten. Op basis van dit protocol stelt Buitenlandse Zaken een contactpunt aan. Ik verneem dat het ontwerp van protocol niet werd aanvaard door het Overlegcomité. Het protocol bestaat dus niet.

Mevrouw de minister, hoe kunt u actuele informatie inwinnen bij een contactpunt als het protocol, dat voorziet in een contactpunt, niet is goedgekeurd ? Waar hebt u die informatie vandaan ?

De voorzitter : Minister Ceysens heeft het woord.

Minister Patricia Ceysens : Mijnheer de voorzitter, ik ben verheugd dat een aantal zaken zijn uitgeklaard. Eerst was er een juridisch vacuüm. Nu is dat er blijkbaar niet meer. Eerst waren er geen criteria. Het is nu duidelijk dat die er wel zijn, en dat ze bovendien streng zijn, met heel veel aandacht voor de mensenrechten. Ik ben verheugd dat dat nu wordt ingezien. Ik heb ook gezegd waarvandaan we de informatie halen, namelijk uit de landenfiches, de internationale organisaties, en het contactpunt. Mijnheer Van Overmeire, we hebben het protocol niet willen ondertekenen omdat we geen middelen krijgen voor die bevoegdheid.

We hebben echter wel afspraken met de FOD Economie en met de FOD Buitenlandse Zaken. We hebben een goede samenwerking met deze mensen

Ceysens

die beschikken over een uitgebreide technische kennis. We onderhandelen nog altijd over de overheveling van die mensen. Zolang dit echter niet gebeurt, zullen wij het protocol niet ondertekenen.

De heer Karim Van Overmeire : Echt helder is uw uitleg niet. Er is geen protocol maar er is wel een goede samenwerking. Voor zo'n delicaat dossier als dit vind ik dit een zeer zwakke basis.

Met redenen omklede moties

De voorzitter : Door de heer Van den Brande, door de heren Penris en Van Goethem en door de heer Roegiers werden tot besluit van deze interpellaties met redenen omklede moties aangekondigd. Ze moeten uiterlijk vrijdag 12 december 2003 om 17 uur zijn ingediend.

Het parlement zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Mieke Van Hecke en de heren Leo Peeters, Jos Stassen, Herman Lauwers en André Denys betreffende de voorstellen en de algemene aanbevelingen uit het Jaarverslag 2002 van de Vlaamse Ombudsdienst
– 1871 (2003-2004) – Nrs. 1 en 2

Bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van mevrouw Van Hecke en de heren Peeters, Stassen, Lauwers en Denys betreffende de voorstellen en de algemene aanbevelingen uit het Jaarverslag 2002 van de Vlaamse Ombudsdienst dat luidt als volgt :

Het Vlaams Parlement,

– gelet op :

- 1° het Jaarverslag 2002 van de Vlaamse Ombudsdienst, dat op 30 april 2003 werd voorgelegd aan het Vlaams Parlement (zie Parl. St. VI. Parl. 2002-2003, nr. 41/1) ;

- 2° artikel 3, 3°, van het decreet van 7 juli 1998 houdende instelling van de Vlaamse Ombudsdienst, dat aan de Vlaamse Ombudsdienst uitdrukkelijk de opdracht geeft "voorstellen en aanbevelingen te formuleren om de dienstverlening (...) te verbeteren" van de Vlaamse overheidsdiensten ;

- 3° de brief van de heer Bart Somers, minister-president van de Vlaamse regering, aan de heer Norbert De Batselier, voorzitter van het Vlaams Parlement, waarin de minister-president aangeeft op welke wijze en in welke mate de Vlaamse regering uitvoering heeft gegeven aan de voorstellen en de algemene aanbevelingen die de Vlaamse Ombudsdienst in zijn Jaarverslag 2002 en in vroegere jaarverslagen heeft geformuleerd (zie Parl. St. VI. Parl. 2002-2003, nr. 41/5) ;

- 4° de bespreking van de voorstellen en de algemene aanbevelingen in de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken van 14 oktober 2003 (zie Parl. St. VI. Parl. 2002-2003, nr. 41/5) ;

– overwegende dat de voorstellen en de algemene aanbevelingen in het bijzonder gericht zijn aan de Vlaamse overheidsdiensten ;

– vraagt de Vlaamse regering :

- 1° om, met het oog op een volwaardige invulling van de decretale opdrachten van de klachtenbehandelaars en van de Vlaamse Ombudsdienst, te aanvaarden dat zowel de klachtenbehandelaars, in het kader van het Klachtendecreet, als de Vlaamse Ombudsdienst klachten over de inhoud van beslissingen kunnen behandelen en de wettigheid van die beslissingen kunnen onderzoeken, overeenkomstig de geest en de doelstellingen van de decretale bepalingen terzake ;

- 2° om, in samenwerking met de Federale Overheidsdienst Justitie, te onderzoeken of een gerechtelijke of administratieve procedure kan worden opgeschort tijdens de klachtenbehandeling door de instantie op de eerste lijn of door een parlementaire ombudsdienst, opdat die instantie of die ombudsdienst eerst hun bemiddelende opdracht zouden kunnen vervullen en zodoende een reëel alternatief zouden vormen voor een gerechtelijke of administratieve procedure ;

Voorzitter

- 3° om, naast een resolute keuze voor een daadwerkelijke uitvoering van het e-government, op zo veel mogelijk terreinen en op een zo klantvriendelijk mogelijke wijze, ook oog te hebben voor alle andere vormen van meer fysieke dienstverlening, die immers niet allemaal kunnen worden vervangen door e-government-diensten ;
- 4° om de conclusies en de praktische aanbevelingen uit het beleidsgerichte onderzoek naar communicatie met moeilijk bereikbare doelgroepen, onverkort te implementeren en toe te passen ;
- 5° om haar inspanningen te intensifiëren om de achterstand inzake de behandeling van aanvragen, bezwaarschriften en klachten te reduceren, en om daarbij structurele maatregelen te nemen om de verbeteringen op het vlak van de behandelingstermijnen te consolideren ;
- 6° om er, in het licht van het bestuursakkoord dat het gevolg is van het kerntakendebat, op toe te zien dat de naleving van het subsidiariteitsbeginsel in de taakverdeling met de andere overheden een zinvolle invulling krijgt en niet leidt tot het niet of onvolkomen uitoefenen van bevoegdheden, onder meer door de nodige middelen vrij te maken voor de lokale overheden en hen in staat te stellen de vereiste deskundigheid op te bouwen ;
- 7° om, met het oog op een klantvriendelijke belastingheffing, op korte termijn werk te maken van de aangekondigde stroomlijning van de Vlaamse fiscaliteit, zowel in het juridische kader als bij de uitvoeringsorganisatie.

De bespreking is geopend.

De heer Geysels, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Mevrouw Van Hecke heeft het woord

Mevrouw Mieke Van Hecke : Ik wil heel kort de inhoud van dit voorstel van resolutie toelichten. Het gaat over het overnemen van een aantal algemene aanbevelingen uit het jaarlijks verslag van de Vlaamse Ombudsdienst. Ik zal even opsommen

welke aanbevelingen wij in deze resolutie aan de regering hebben overgemaakt.

In eerste instantie hebben we getrancheerd in het dispuut tussen de Vlaamse Ombudsdienst en de Vlaamse regering over de vraag of de Vlaamse Ombudsdienst kennis mocht krijgen van klachten over de inhoud van beslissingen. Het Vlaams Parlement is van oordeel dat dit moet kunnen om een voorbereidende procedure van minnelijke schikking vanuit de Vlaamse Ombudsdienst mogelijk te maken.

Ten tweede vragen we dat de Vlaamse regering zou onderhandelen met de federale overheid om de schorsing van gerechtelijke en administratieve procedures te bekomen tijdens de klachtenbehandeling, dit nogmaals om de minnelijke schikkingen te bevoordelen ten opzichte van de juridische procedures.

Er zijn nog twee belangrijke aanbevelingen inzake communicatie, met name aandacht voor de moeilijk bereikbare doelgroepen en aandacht voor het feit dat de inspanningen voor e-government niet mogen opwegen tegen de communicatie naar mensen die geen toegang hebben tot dat medium.

Wat de achterstand van de behandeling betreft, is het positief dat men die probeert weg te werken. Toch vragen we uitdrukkelijk om structurele maatregelen om geen achterstanden meer op te bouwen.

De commissie en de Vlaamse Ombudsdienst zijn van oordeel dat wanneer de regering taken overdraagt aan de lokale overheden, zij daartoe de nodige middelen moet vrijmaken ter ondersteuning van de lokale overheden.

We verwachten dat de regering aandacht zal besteden aan deze aanbevelingen en ons volgend jaar zal meedelen in welke mate ze die heeft opgevolgd.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Leo Peeters, Francis Vermeiren, Eloi Glorieux, Eric Van Rompuy en Etienne Van Vaerenbergh ter ondersteuning van het actieplan van de Staten-Generaal van Burgemeesters en Schepenen Halle-Vilvoorde

– 1875 (2003-2004) – Nrs. 1 tot 3

Bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van de heren Peeters, Vermeiren, Glorieux, Van Rompuy en Van Vaerenbergh ter ondersteuning van het actieplan van de Staten-Generaal van Burgemeesters en Schepenen Halle-Vilvoorde dat luidt als volgt :

Het Vlaams Parlement,

– overwegende :

- 1° dat krachtens artikel 1 van de Grondwet België een federale staat is, bestaande uit gemeenschappen en gewesten ;
- 2° dat die indeling in gewesten en gemeenschappen de fundamentele basis is van het land ;
- 3° dat krachtens artikel 4 van de Grondwet België vier taalgebieden omvat en het arrondissement Halle-Vilvoorde behoort tot het Vlaamse Gewest, tot het Nederlandse taalgebied en tot de provincie Vlaams-Brabant ;
- 4° dat dit arrondissement tot nog toe is ingedeeld gebleven bij de tweetalige kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde en dat daardoor in het Nederlandse taalgebied voor de verkiezingen van het Europees Parlement en van de Senaat, verkiezingen worden gehouden voor de Franstalige lijsten (Waalse en Frans-Brusselse kandidatenlijsten) en dat ook voor de verkiezingen van de Kamer van Volksvertegenwoordigers de lijsten van de francofone Brusselse partijen in deze gemeenten worden voorgelegd ;
- 5° dat die situatie totaal in strijd is met het feit dat de gemeenten in kwestie behoren tot het Nederlandse taalgebied, het Vlaamse Gewest en de provincie Vlaams-Brabant ;
- 6° dat die regeling overduidelijk in strijd is met artikelen 1 tot 4 van de Grondwet en de vastgelegde grenzen van de taalgebieden ;
- 7° dat die regeling de federale loyaliteit schendt, die inhoudt dat de territoriale entiteiten in hun

taalkundige eigenheid en grenzen worden geëerbiedigd ;

- 8° dat die regeling bovendien een manifeste schending inhoudt van het gelijkheidsbeginsel :
 - a) tegenover gemeenten uit het Franse taalgebied en het Waalse Gewest, omdat de lijsten van de Vlaamse partijen niet in het eentalig Franse taalgebied worden voorgelegd ;
 - b) tegenover andere gemeenten uit het Nederlandse taalgebied waar de Waalse en Frans-talige Brusselse lijsten niet aan de kiezer worden voorgelegd ;
- 9° dat het behoud van die regeling duidelijk in strijd is met het algemene rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur en het beginsel dat de overheid de regels die ze zelf heeft uitgevaardigd moet eerbiedigen (patere legem quem ipse fecisti) ;
- 10° dat die bezwaren ook gelden voor het behoud van het gerechtelijk arrondissement Brussel, waar die regeling bovendien duidelijk tekort schiet op het vlak van bestuurlijke efficiëntie ;
- 11° dat zowel het Vlaams Parlement, als de Vlaamse regering, als de provincie Vlaams-Brabant als alle Vlaamse partijen al lang met aandrang vragen dat die regeling zou worden afgeschaft en de territoriale integriteit van het Nederlandse taalgebied en van het Vlaamse Gewest zou worden geëerbiedigd ;
- 12° dat het Vlaamse regeerakkoord "een nieuw project voor Vlaanderen" de splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde en van het gerechtelijk arrondissement Brussel opneemt bij de noodzakelijke hervormingen, waarvoor een definitieve oplossing uitgewerkt moet worden tijdens de eerste helft van de legislatuur (dat is voor eind 2001) en dat de oplossing er tot nog toe niet gekomen is ;
- 13° dat het tenietdoen van deze klaarblijkelijk ongrondwettelijke regeling, niettegenstaande herhaalde verzoeken, veertig jaar na de vaststelling van de taalgrens niet mogelijk blijkt te zijn ;
- 14° dat de colleges van burgemeester en schepenen van meerdere gemeenten uit de kieskring Halle-Vilvoorde hebben geoordeeld dat die regeling in deze omstandigheden haar wetskracht heeft verloren ;

Voorzitter

- 15° dat het Vlaams Parlement tegenover de bevolking niet langer kan verantwoorden dat Waalse en Frans-Brusselse verkiezingen in het Nederlandse taalgebied worden georganiseerd ;
- oordeelt dat de huidige regeling, gezien haar strijdigheid met de Grondwet en de hiervoor aangehaalde algemene rechtsbeginselen, haar legitimiteit heeft verloren ;
 - spreekt zijn solidariteit uit met de betrokken gemeentebesturen en de acties van burgemeesters en schepenen ;
 - vraagt de Vlaamse regering met aandrang het regeerakkoord op dit punt uit te voeren en er dus voor te zorgen dat de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde en het gerechtelijk arrondissement Brussel gesplitst worden vóór de volgende Europese verkiezingen. De bespreking is geopend.

De heer Sols, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer Etienne Van Vaerenbergh (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, het taalbeeld in Vlaanderen is eigenlijk van twee zaken afhankelijk. Ten eerste is het afhankelijk van het statuut van de taal en van de wetgeving die de taal beheerst. Ten tweede hangt het af van de samenstelling van de bevolking en van de houding die de bevolking aanneemt tegenover het gebruik van een taal.

In Vlaanderen is er een zeer goede taalwetgeving. Daarnaast is er ook een positieve houding van de bevolking tegenover het gebruik van die taal. Er is maar één gebied waar er zich problemen voordoen, dat is Halle-Vilvoorde.

Het taalstatuut in Halle-Vilvoorde, hoewel het arrondissement behoort tot het eentalig Nederlandstalig gebied, blijft dubbelzinnig. Halle-Vilvoorde maakt deel uit van het Vlaams Gewest en de provincie Vlaams-Brabant, maar vormt anderzijds met Brussel een kiesarrondissement voor de Europese en de federale verkiezingen. Ook gerechtelijk en voor de organisatie van de politie vormt Halle-Vilvoorde een gebied met Brussel.

Naast de problemen voor de kwaliteit van de openbare dienstverlening, zorgt het in stand houden van een arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde voor verwarring in de beeldvorming. Veel mensen vragen zich af of Brussel en Halle-Vilvoorde samen horen en onder een taalstatuut vallen, of gescheiden zijn en een verschillend taalstatuut hebben. Wij weten dit allemaal, maar als we iemand in Jabbeke of Arendonk vragen wat de situatie is in Halle-Vilvoorde, zullen we geen eenduidig antwoord krijgen.

Het taalstatuut is heel belangrijk, maar nog belangrijker is de houding van de bevolking tegenover het taalstatuut. In Halle-Vilvoorde hebben we niet enkel zes faciliteitengemeenten, in de realiteit wordt hier een veralgemeende tweetaligheid toegepast. Dit is in strijd met de taalwetgeving.

De verregaande bestuurlijke tweetaligheid, gecombineerd met het – op een aantal vlakken – blijvend samengaan in een arrondissement van Halle-Vilvoorde en de negentien Brusselse gemeenten, draagt bij tot een verwarrend en diffuus taalbeeld.

De splitsing van het arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde voor verkiezingen en als gerechtelijk arrondissement, en de afschaffing van de taalfaciliteiten, zullen de toestand niet onmiddellijk verbeteren. Het zijn wel noodzakelijke voorwaarden om een goed taalstatuut te bekomen en om te streven naar een goede taalhouding van de bevolking.

De feiten zijn bekend : we leven in een federale staat, Halle-Vilvoorde behoort tot het Vlaams Gewest, het Nederlandstalig taalgebied en de provincie Vlaams-Brabant en voor de verkiezingen voor de Senaat, de Kamer en het Europees Parlement maakt Halle-Vilvoorde deel uit van de tweetalige kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde. Dit ligt zelfs grondwettelijk vast.

Toen wij bij ons aantreden de eed hebben afgelegd, betekende dat meteen dat we de Grondwet zouden naleven, ook wat de taalgebieden en de gewesten betreft. Het kiesarrondissement en het gerechtelijk arrondissement zijn in strijd met de grondwettelijke indeling van de taalgebieden, de gewesten en de provincies.

Beide worden geregeld door bijzondere taalregels, die zijn goedgekeurd met bijzondere meerderheden, al staan zij haaks op de bestaande wetten. Er stelt zich dan ook een levensgroot probleem.

In dit land wordt veel gepraat over federale loyaliteit. Dat veronderstelt dat de grondwet en de wet-

Van Vaerenbergh

ten worden nageleefd en dat de wetten, die met bijzondere meerderheden zijn goedgekeurd, en de territoriale entiteiten binnen hun taalkundige eigenheid en grenzen moeten worden geëerbiedigd.

Ik voeg daaraan toe dat de huidige regeling een schending van het gelijkheidsbeginsel inhoudt. Wij stellen vast dat de schending zich ten overstaan van de Franstalige kiezer voordoet. Zij hebben niet de mogelijkheid, zoals in Brussel-Halle-Vilvoorde, om voor een Vlaamse lijst te kiezen. Deze schending doet zich ook voor bij de andere Vlaamse gemeenten. Zij kunnen evenmin voor Franstalige lijsten te kiezen.

Verder is er nog altijd een algemeen rechtsbeginsel, dat niet voldoende kan worden benadrukt. Wij moeten in Vlaanderen en België naar een behoorlijk bestuur streven. De huidige regeling getuigt niet van bestuurlijke efficiëntie.

In de praktijk heeft het Vlaams Parlement herhaaldelijk geijverd voor de splitsing van het kiesarrondissement en van het gerechtelijk arrondissement. Dat staat ook in de regeringsverklaring van deze Vlaamse regering. De Vlaamse partijen hebben dat bij de jongste federale verkiezingen ingeschreven in hun verkiezingsprogramma.

Wij moeten echter vaststellen dat in Halle-Vilvoorde de burgemeesters, collegebesturen, schepenen en gemeenteraadsleden alsook de bevolking, na de laatste federale verkiezingen vragen waarom zij opgescheept zitten met het tellen van Franstalige stemmen. Dat gebeurt in Lennik. Hoe is het mogelijk dat vroeger nauwelijks 0,5 percent van de stemmen naar Franstalige lijsten ging, terwijl dat nu plots 8 percent is ?

Ook buitenlanders mogen in België bij de federale verkiezingen stemmen en het eentalig kanton Lennik was aangeduid om de buitenlandse stemmen te tellen. De mensen in Lennik, maar ook in Zaventem, Merchtem, Opwijk en Halle-Vilvoorde stellen dat aan deze situatie een einde moet komen. Er moet eindelijk klare taal worden gesproken en het kiesarrondissement moet worden opgesplitst. Onder druk van de bevolking hebben de burgemeesters zich samen aan tafel gezet en hebben ze nagegaan wat er moest gebeuren om daadwerkelijk tot een splitsing te komen.

Ze hebben die actie uitgebreid naar hun colleges en hun gemeenteraden. Via het voorstel van resolutie dat vandaag op tafel ligt, vragen we om deze actie te steunen. In het voorstel wordt vastgesteld dat de huidige wettelijke regeling van het ongesplitste kiesarrondissement en van het ongesplitste gerechtelijke arrondissement ongrondwettelijk is en in strijd is met een aantal rechtsprincipes. Aan het Vlaams Parlement wordt gevraagd zich solidair te verklaren met de acties van de burgemeesters, de colleges en de gemeenteraden van Halle-Vilvoorde. Ze vragen om een duidelijke oplossing, namelijk de splitsing.

Aansluitend op wat er reeds was overeengekomen in het Vlaams regeerakkoord, wordt de Vlaamse regering gevraagd om al het mogelijke te doen en overleg te plegen met de federale overheid, zodat er effectief een splitsing kan komen van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde en het gerechtelijke arrondissement. De tijd is daar rijp voor.

Op dit ogenblik wordt in het federale parlement de wetgeving in verband met de organisatie van de komende verkiezingen besproken. We moeten nu dus een duidelijke stem laten horen. We vragen de Vlaamse regering dan ook om in overleg met de federale overheid tot een duidelijk standpunt te komen.

In het verleden heb ik me verwonderd over hoezeer deze kwestie leeft onder de bevolking van Halle-Vilvoorde. In de toekomst zullen er zeer ernstige debatten worden gevoerd indien er geen realistische oplossing uit de bus komt. Dit dossier is immers vergelijkbaar met dat van de nachtvluchten. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik heb aandachtig het verslag en de verschillende pleidooien gelezen. Ik heb ook aandachtig geluisterd naar de heer Van Vaerenbergh.

Het bedroeft me dat de heer Peeters, een goede collega, hier niet is. Hij lag mee aan de basis van het initiatief van de burgemeesters en van dit voorstel van resolutie. Ik had hem vandaag op deze tribune verwacht, maar hij stelt het niet zo goed. Hij is wel herstellende. Ik wens hem in naam van iedereen het allerbeste.

Vermeiren

Dat doet allemaal geen afbreuk aan de tekst van dit voorstel van resolutie en aan het feit dat alle burgemeesters van het arrondissement Halle-Vilvoorde en de verschillende partijen in deze tekst zeer duidelijk hebben beklemtoond dat de huidige regeling tegenstrijdig is met het feit dat het arrondissement Halle-Vilvoorde behoort tot het Nederlandse taalgebied, het Vlaams Gewest en de provincie Vlaams-Brabant. In het voorstel wordt ook benadrukt dat de regeling een manifeste schending is van het gelijkheidsbeginsel, omdat de lijsten van de Vlaamse partijen niet in het eentalig Franstalige gebied worden voorgelegd. De heer Van Vaerenbergh heeft daar ook reeds de aandacht op gevestigd.

Het feit dat het kiesarrondissement niet wordt gesplitst, is nefast voor de hele regio en voor de burgers van deze regio. Ook de Franstalige burgers en de Franstalige politici die zich tegen de splitsing blijven verzetten, moeten weten dat deze situatie een negatieve invloed heeft op de welvaart en het welzijn in die regio. Ze zouden zich beter inburgeren en stoppen met dat communautaire gedoe. Ze zouden zich beter met man en macht inzetten voor de welvaart en het welzijn in die regio. Blijven ruziën is nefast voor bijvoorbeeld investeringen in de regio. De regio blijft economisch en moreel lijden onder de discussie. Daarom is het belangrijk dat er initiatieven worden genomen. Dit sleept al veertig jaar aan.

Ik verwijs naar de regeringsverklaring, naar de verklaringen van de voormalige en huidige ministers-presidenten. Ik verwijs naar een brief van de waarnemend burgemeester van Mechelen die zijn steun betuigt aan zijn collega-burgemeesters om stappen vooruit te zetten in dit dossier via dit voorstel van resolutie. Ik weet wie de titularis in Mechelen is en ik weet dat hij ook minister-president is. Ik verwacht dan ook dat minister-president Somers zich ten volle zal inzetten om de minister van Binnenlandse Zaken te overtuigen. Een delegatie van de burgemeesters van Halle-Vilvoorde worden op 16 december ontvangen bij minister Dewael om hun zaak te bepleiten. Er is een uitspraak van het Arbitragehof waardoor er vooruitgang moet worden geboekt in dit dossier. Iedereen die begaan is met het welzijn en de welvaart van dat kiesdistrict, moet stappen vooruit willen zetten. Het heeft lang genoeg geduurd. We kunnen niet blijven ruziën. Ik ben verheugd over dit voorstel van resolutie en verwacht van de Vlaamse regering dat ze vooruitgang boekt in dit dossier. *(Applaus bij de VLD)*

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, er doet zich iets merkwaardigs voor vandaag. Vanmorgen hebben we in de commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming van verschillende mensen de raad gekregen om ons beter bezig te houden met onze eigen bevoegdheden en niet met die waarover het federale niveau bevoegd is. In de discussie over de kieskringen gaat het nochtans over het feit dat het federale niveau bezig is met de organisatie van de verkiezingen voor het Vlaams Parlement. Die boodschap hebben we gekregen en ik was het daar uiteraard niet mee eens. Nu bespreken we een voorstel van resolutie – waar we trouwens achter staan, maar niet mochten ondertekenen – dat niets met onze bevoegdheden te maken heeft. Het heeft wel te maken met ons belang. Het parlement is dan ook een beetje schizofreen.

We zullen dit voorstel van resolutie uiteraard goedkeuren. De regeling van een kies- en gerechtelijk arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde is een anomalie en iedereen weet dat. Het kiesarrondissement bestaat 40 jaar. 30 jaar geleden betoogde de Vlaamse beweging in Halle om de splitsing van het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde te eisen. Ondertussen staat ongeveer geheel politiek Vlaanderen al jaren achter die eis : de Vlaamse regering, het Vlaams Parlement, de bestendige deputatie van de provincie Vlaams-Brabant, de provincieraad, enzovoorts. Het is een schande dat voor de verkiezing van Kamer, Senaat en Europees Parlement Franstalige partijen vanuit Brussel of Wallonië stemmen kunnen ronselen in éentalig Vlaams gebied. Het omgekeerde bestaat niet. Toen minister Michel daarover enkele weken geleden is ondervraagd, zei hij dat het om ‘communautaire evenwichten’ gaat. Er is echter geen enkel evenwicht te bespeuren. Dit is België.

Hoe kan het dat alle partijen deze eis ondersteunen, maar dat men er in het federaal parlement niet in slaagt om met een gewone meerderheid de splitsing van het kies- en het gerechtelijk arrondissement door te voeren ? Het is een schande dat we na al die jaren over deze zaak hier nog een resolutie moeten goedkeuren. Als in het verleden de Vlaamse partijen op het federale niveau de moed van hun overtuiging hadden opgebracht, dan was die splitsing al lang een feit. Vandaag moeten we reageren op de burgemeesters die ons vragen er eindelijk iets aan te doen.

Het voorstel van resolutie draagt onze goedkeuring weg. Het bevat echter meer dan een standpunt : de tekst houdt ook een groot engagement in. De Vlaamse partijen wordt gevraagd om

Van Hauthem

het wetsvoorstel dat in de Kamer en de Senaat terzake is ingediend, goed te keuren. Dat wetsvoorstel is zelfs nog niet geagendeerd. De Vlaamse regering wordt met aandrang gevraagd het regeerakkoord op dit punt uit te voeren, en er dus voor te zorgen dat de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde en het gerechtelijk arrondissement Brussel nog voor de volgende Europese verkiezingen worden gesplitst. In het voorstel van resolutie wordt vastgesteld dat de huidige regeling ongrondwettelijk is en het gelijkheidsbeginsel schendt, maar er staan dus ook twee belangrijke verbintenissen in.

De heer Vermeiren spreekt met lof over de huidige minister-president.

De heer Francis Vermeiren : Ik heb dat niet gedaan. Ik heb het gehad over data en over de argumentatie.

De heer Joris Van Hauthem : U hebt gezegd dat de minister-president deze eis genegen is en er werk van zal maken. De vorige minister-president is ook toegejuicht omdat hij dat in zijn regeerakkoord had opgenomen. Ondertussen is hij minister van Binnenlandse Zaken geworden, maar het regeerakkoord is hij allang vergeten.

Op 24 oktober van dit jaar heeft de federale ministerraad een wetsontwerp goedgekeurd waarin de Europese verkiezingen worden geregeld. In het perscommuniqué van de gewezen minister-president van de Vlaamse regering staat dat : ‘de verkiezing van het Europees Parlement voortaan zal plaatsvinden op basis van twee colleges, het Nederlandse en het Franse, en op basis van drie kieskringen, de Vlaamse kieskring, de Waalse kieskring en de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde’.

De gewezen minister-president van de Vlaamse regering verandert tegelijkertijd van ambt en van standpunt. Op het ogenblik dat hij de mogelijkheid heeft om de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde voor de Europese verkiezingen te splitsen, doet hij dit niet.

De indieners van het voorliggende voorstel van resolutie schuiven de Europese verkiezingen als lakmoesproef naar voren. In mijn ogen zijn er twee mogelijkheden. Dit voorstel van resolutie kan een vrijblijvend engagement blijven. Aangezien ze het voorstel van resolutie met veel vuur bepleiten, ga ik er echter van uit dat ze de bestaande mogelijkheden om hun eigen voorstel van resolutie naar

aanleiding van de Europese verkiezingen te realiseren, ten bate zullen nemen.

Volgens de indieners van het voorstel van resolutie wordt het gelijkheidsbeginsel geschonden. Er zijn mogelijkheden om dergelijke schendingen aan te vechten. Ze kunnen een klacht indienen bij het Arbitragehof. Het Vlaams Parlement beschikt eveneens over mogelijkheden om in te grijpen indien onze belangen in een andere assemblee zouden worden geschaad.

Er is met andere woorden nog heel wat werk aan de winkel. De gemeenschapssenatoren kunnen uit dit voorstel van resolutie afleiden wat hen te doen staat. Het ontwerp tot organisatie van de Europese verkiezingen moet nog in de Senaat worden besproken. Indien ze dit voorstel van resolutie goedkeuren, geven ze zichzelf tegelijkertijd een opdracht. Indien het huidige ontwerp als dusdanig zou worden ingediend, weet het Vlaams Parlement ook hoe het hierop moet reageren. (*Applaus bij het Vlaams Blok*)

De voorzitter : De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren : Ik zou nog even willen reageren op de woorden van de heer Van Hauthem. De huidige toestand is al 40 jaar oud. Indien ik de heer Denys zou zijn, zou ik de vergelijking met een wielervedstrijd maken. De heer Van Hauthem trekt de sprint al in het begin van de rit aan. Het is onze bedoeling de sprint pas op het einde van de rit op gang te brengen. Dit is een belangrijk onderscheid.

We zullen er bij de gewezen minister-president, die het Vlaams regeerakkoord helemaal niet is vergeten, en bij de huidige minister-president blijven op aandringen dat ze op het gepaste moment de nodige inspanningen zouden leveren.

Onze benadering is niet gelijk aan de benadering van de heer Van Hauthem. Hij blijft de hele zaak vanuit een negatieve invalshoek benaderen. Wij trachten de splitsing van de kieskring te realiseren. Hij wil de hele zaak enkel polemiseren.

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem : Mijnheer Vermeiren, ik heb de Europese verkiezingen niet als lakmoesproef in dit voorstel van resolutie opgenomen. U hebt dit zelf gedaan. U engageert zich ertoe voor de Europese verkiezingen tot resultaten te komen.

Van Hauthem

Ik merk evenwel dat u dit standpunt nu reeds begint af te zwakken.

Ik vraag me af wat u precies zult doen om uw voornemens nog voor de Europese verkiezingen waar te maken. Er zijn een aantal mogelijkheden om dit probleem aan te pakken. Ik raad u aan zich consequent op te stellen. Indien u uw eigen voorstel van resolutie naleeft, moet u deze stappen zetten.

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, ik zal het kort houden. Ik heb dit voorstel van resolutie mee ondertekend.

Voor mij is dit voorstel van resolutie meer dan de resoluties over de vaste boekenprijs die ten tijde van de Boekenbeurs steeds weer de kop opsteken. Elk jaar, ongeveer een week voor de Boekenbeurs de deuren opent, komt dit onderwerp weer eens ter sprake. Steeds opnieuw spreken we ons uit voor een vaste boekenprijs, bevestigt de bevoegde minister dit standpunt in zijn speech en verdwijnt dit punt weer van de politieke agenda. Ik weet niet hoe het hier nu precies mee staat. Ik heb gehoord dat er op het federale niveau een akkoord zou zijn bereikt, maar meer kan ik er ook niet over vertellen.

Het voorliggende voorstel van resolutie kan niet met de discussie over de vaste boekenprijs worden vergeleken. Dit is niet de vaste boekenprijs. Als we dit au sérieux nemen, is het een tijdbom.

Het voorstel van resolutie werd onder meer ingediend door de heer Peeters, de heer Vermeiren en de heer Van Vaerenbergh – al dan niet voor Spirit. De burgemeesters en gemeenteraden van Halle-Vilvoorde hebben resoluties aangenomen waarin staat dat als de splitsing niet gerealiseerd is voor de Europese verkiezingen in juni, ze die verkiezing niet organiseren. Dat is burgerlijke ongehoorzaamheid. (*Rumoer*)

Ons voorstel verwijst naar de actie van burgemeesters en betrokken gemeentebesturen. Het klopt toch wat ik zeg ? (*Opmerkingen van de heer Francis Vermeiren*)

Wij ondersteunen het actieplan van de staten-generaal van de burgemeesters en daarin staat dat als bij de Europese verkiezingen de splitsing van het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde niet is

goedgekeurd door Kamer en Senaat, zij de Europese verkiezingen boycotten. (*Rumoer / Opmerkingen van de heer Stefaan Platteau*)

Ik geef u gewoon mijn interpretatie. Ik vertel wat ik versta onder het voorstel van resolutie dat ik mee heb ondertekend. Ik heb alle moties gelezen en op Ring TV zie ik steeds opnieuw een andere burgemeester zijn verhaal doen, onder meer de heer De Waele van de VLD, de burgemeester van Asse, de heer Vanhaeleweyck, de heer Peeters en ook burgemeesters van CD&V. Wij nemen de zaak ernstig.

In de Kamer ligt een wetsvoorstel klaar. Het werd onder meer ondertekend door de heren Bonte, Cortois, Bourgeois, Van Rompuy – mijn edelachtbare broeder – en door iemand van Spirit.

Of we nemen het voorstel van resolutie ernstig of we stemmen er niet over. Ik verkies dat de resolutie wordt ingetrokken dan dat de heren Vermeiren en Platteau komen vertellen dat ze het niet zo hadden bedoeld en niet zo ver willen gaan. De tekst is nochtans duidelijk.

Niet ik heb het initiatief genomen om dit voorstel van resolutie op te stellen. De heer Peeters is ermee naar mij gekomen. De heer Vermeiren heeft verklaard dat hij het ermee eens was. De heer Van Vaerenbergh heeft een schitterende uiteenzetting gegeven om aan te tonen dat ook hij achter de tekst staat. Ook CD&V staat achter het voorstel.

Ik geef u allen echter rendez-vous vóór de ontbinding van het parlement, bijvoorbeeld op 1 april. Op die datum moeten we de resolutie bespreken. Ik herhaal dat de resolutie een tijdbom is onder de federale regering, tenminste als we haar ernstig nemen.

Ik merk dat de heren Vermeiren en Platteau op hun stoel zitten wippen. Ik vrees dan ook dat ze zullen beweren het niet zo bedoeld of gezegd te hebben. Het doet me denken aan de uitspraak van de heer Dewael vóór de Vlaamse verkiezingen, tijdens de viering van vijf jaar VZW De Rand. Hij zei dat als de faciliteiten niet werden afgeschaft, de VLD niet zou toetreden tot de federale regering. De heer Dewael wou geen nonsens meer, maar klare taal. Ik merk niets meer van dat alles. (*Rumoer*)

We zullen straks over het voorstel van resolutie stemmen. Laten we in het verslag opnemen dat we er allemaal achter staan en laat ons afspreken op 1 april. We zullen federaal minister Dewael en pre-

Van Rompuy

mier Verhofstadt enthousiast toejuichen als ze van de federale ministers Michel en Di Rupo kunnen bekomen dat onze eisen worden ingewilligd. De heer Van Eyken is in ons midden. Misschien kan hij straks het woord nemen om te vertellen of men aan Franstalige kant bereid is om de wet van de meerderheid in het federale parlement te ondergaan.

Mijnheer Denys, ik hoop dat u op 1 april hetzelfde enthousiasme aan de dag kunt leggen als na het be-toog van uw fractieleider. (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter : De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren : Mijnheer Van Rompuy, u hoopt dat we dit ernstig zullen nemen. Ik kan u garanderen dat we dit ernstiger zullen nemen dan wat de laatste veertig jaar is gebeurd. Zolang ik in dit parlement zit, heb ik deze discussie horen voeren en heb ik u meer dan eens op uw stoel zien wippen, maar er is nooit veel van in huis gekomen. Op mijn leeftijd wip ik niet zo gemakkelijk meer op mijn stoel, maar ik kan me nog wel engageren aandachtig te zijn voor de sérieux die u brengt.

Mijnheer Van Rompuy, u stuurt me de jongste weken bestendig liefdesverklaringen, maar ik begin er ongemakkelijk van te worden. Ik heb ook gereageerd in de commissie, in de pers en op een vergadering met de burgemeesters. Als ik, een burgemeester, wordt gevraagd om burgerlijk ongehoorzaam te zijn, nadat ik gezworen heb de wetten te zullen naleven, heb ik daar enigszins last mee. De heer Peeters heeft ook gezegd dat we naar middelen moeten zoeken die binnen de wettelijkheid liggen. Ik wil al die burgemeesters nog wel eens bezig zien die zeggen dat ze de verkiezingen niet organiseren. Wat dat betreft, zal ik me altijd aan mijn eed houden.

De voorzitter : De heer Van Eyken heeft het woord.

De heer Christian Van Eyken : Ik heb horen zeggen dat alle burgemeesters van Vlaams-Brabant achter dit voorstel van resolutie staan. Men zegt ook dikwijls dat de faciliteitengemeenten behoren tot Vlaams-Brabant. Geen enkele van de zes gemeenteraden van de faciliteitengemeenten heeft die motie al besproken of goedgekeurd.

Ik zal dit voorstel van resolutie niet steunen. Aan gezien er een groot aantal Franstaligen in onze gemeenten wonen, moeten zij ook kunnen stemmen voor Franstalige lijsten op federaal niveau.

De voorzitter : De heer Platteau heeft het woord.

De heer Stefaan Platteau (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, waarde collega's, ik ben geen lid van de commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en heb nog niet de kans gehad mijn standpunt en dat van mijn schepencollege te verwoorden, tenzij in andere omstandigheden in de commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand. Daar hebben we duidelijk gezegd dat we achter deze actie staan, maar op onze eigen manier.

Wij hebben de vergaderingen bijgewoond, de brief aan het staatshoofd ondertekend en de actie gesteund, onder één voorbehoud. In het college van mijn gemeente hebben de twee meerderheidsfracties, waaronder de fractie van de heer Van Rompuy, duidelijk gezegd dat we niet meedoen aan de burgerlijke ongehoorzaamheid. Zoals de heer Vermeiren terecht zegt, hebben we een eed afgelegd en hebben we respect voor de instellingen en zullen we de burgerlijke ongehoorzaamheid niet toepassen.

Voor de rest steunen we deze actie volledig. Zoals de vorige sprekers zeiden, is wat zich nu voordoet niet grondwettig en niet wettig. Bovendien wordt hiermee het gelijkheidsbeginsel geschonden. Er zijn nog andere argumenten. Ik ga ze niet nogmaals herhalen. De heer Van Vaerenbergh en andere sprekers hebben ze duidelijk belicht. Dit kan niet verder zoals het al 40 jaar lang is.

De heer Joris Van Hauthem : Het is vreemd dat u aan de ene kant zegt dat de huidige toestand ongrondwettig en onwettig is, en het gelijkheidsbeginsel schendt, en dat, als er niets gebeurt, dat in de toekomst zal blijven duren. Maar als burgemeesters, net omwille van de voornoemde onwettigheden en schendingen, burgerlijk ongehoorzaam willen zijn, dan vindt u dat u de wet niet kunt overtreden. U weet toch dat burgemeesters een bepaalde macht hebben. De talentellingen zijn afgeschaft in 1960 omdat burgemeesters in groep burgerlijk ongehoorzaam zijn geweest. Dat was een politiek feit, waar men niet omheen kon. Als u en alle burgemeesters de moed van uw overtuiging hebben, dan is de splitsing van het kiesarrondissement morgen een feit.

De heer Stefaan Platteau : Dat is een slecht argument. We leven in een rechtsstaat. Het is inderdaad

Platteau

zo dat bepaalde zaken ongrondwettig zijn. Maar het is niet om die reden dat men een andere onwettigheid moet begaan. Het is niet om die reden dat men de rechtsstaat moet ondermijnen.

De heer Joris Van Hauthem : Men doet het om de wettelijkheid te herstellen. Men wil net de rechtsstaat herstellen.

De heer Stefaan Platteau : Wanneer men burgerlijk ongehoorzaam is, ondermijnt men automatisch en systematisch de rechtsstaat. Daar doe ik niet aan mee. Ik sta niet alleen wat dat betreft. In mijn gemeente heeft het hele schepencollege dat uitdrukkelijk gesteld en bevestigd. Het college wil dat dit zo zou gebeuren, klaar en duidelijk. We staan achter de actie. Dilbeek is geen kleine gemeente. We zijn de tweede grootste gemeente van de provincie, met bijna 40.000 inwoners. We staan daar achter. We hebben onze reputatie en zullen die gestand doen. We willen dat het kiesarrondissement en het gerechtelijk arrondissement worden gesplitst, maar we willen niet burgerlijk ongehoorzaam zijn. Zelfs indien mijn hele schepencollege burgerlijk ongehoorzaam wil zijn, dan nog zal ik dat nooit doen. Maar het is niet zo. De acht mensen in het schepencollege hebben duidelijk dit standpunt ingenomen. We hebben geen motie goedgekeurd in onze gemeenteraad, maar we hebben een verklaring afgelegd, om interne redenen. Dit wordt immers zo bepaald in ons reglement. Maar we staan achter deze actie.

De heer Eric Van Rompuy : Mijnheer Platteau, ik kijk u in de ogen. Denkt u nu echt dat de heren Verhofstadt en Dewael de volgende 3 maanden gaan vechten in de federale regering om die kieskring te splitsen ? Bent u daarvan overtuigd ? Als zij dat niet willen, dan zal dat niet gebeuren. De Franstaligen willen dit immers niet. Gaat u daar echt voor vechten ?

De heer Stefaan Platteau : Premier Verhofstadt zal niet vechten voor die zaak op de wijze dat u of het Vlaams Blok dat zouden willen. Hij zal dus niet willen dat dit op straat wordt uitgevochten, maar hij zal daar voor ijveren op zijn manier, binnen de rechtsstaat en binnen de rechtsregels. *(Opmerkingen)*

Ook ik kijk u recht in de ogen als ik dit antwoord geef. Het is trouwens niet mijn zaak, maar die van de heer Verhofstadt.

Ik richt me graag ook tot de burgemeester van Linkebeek. Mijnheer Van Eyken, er wonen inderdaad Franstaligen in de periferie van Brussel. Daar worden echter al te gemakkelijk percentages op geplakt, maar zeg me eens wie Franstalig is en wie Nederlandstalig ? Welk criterium gebruikt u om dat te bepalen ? Zijn het degenen die op het gemeentehuis Frans, respectievelijk Nederlands spreken ? Zijn het degenen die thuis die taal spreken, of op straat ? Of zijn het degenen in gemengde huwelijken waarvan de ene Frans en de andere Nederlands spreekt ? Met het meeste respect voor uw opinie, maar het is bijzonder moeilijk daar een definitie van te geven en er een percentages op te plakken.

Ik constateer dat de Franstaligen in mijn gemeente gelukkig zijn. Ze respecteren de wet. Zowel Vlamingen als Franstaligen zoeken in de huidige stand van zaken naar vrede en gerechtigheid. Dat is wat we willen, en daarom staan we achter deze zaak.

De heer Joris Van Hauthem : Is het daarom dat ze naar de Raad van State gaan om te protesteren tegen uw gemeentelijke reglementen ?

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? *(Nee)*

De bespreking is gesloten.

We zullen zo dadelijk de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

EXPERTENCOMMISSIE VOOR OVERHEIDS-COMMUNICATIE

Benoeming van de leden

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de benoeming van de leden van de Expertencommis-sie voor Overheidscommunicatie.

De lijst met de door de fracties voorgedragen kandidaten werd in de zaal rondgedeeld.

Van twee kandidaten ontbreken nog sommige documenten waaruit moet blijken dat zij aan de benoemingsvoorwaarden voldoen. Ik stel voor die kandidaten te benoemen onder voorbehoud van indiening van die documenten met dien verstande dat zij zolang niet aan de vergaderingen van de Ex-

Voorzitter

pertencommissie voor Overheidscommunicatie kunnen deelnemen.

Is het parlement het hiermee eens ? (*Instemming*)

Er zijn geen andere voorstellen.

Aangezien het aantal kandidaten het aantal toe te wijzen mandaten niet overtreft, verklaar ik de volgende dames en heren benoemd tot lid van de Expertencommissie voor Overheidscommunicatie :

- de heer Paul De Baere (onder voorbehoud)
- de heer Dirk Selleslagh
- de heer Herman Van Pelt
- de heer Jean Vrijns
- de heer Hubert Cornelis
- de heer Laurent Panneels
- de heer Frank Thevissen
- de heer Pierre Van Brabant
- de heer Luc Lamine
- de heer Louis Van Roy
- N.
- mevrouw Veerle Vivijs
- mevrouw Mieke De Clercq
- de heer Dirk Mampaey
- mevrouw Elsa De Pooter (onder voorbehoud)

Ik stel voor dat ik het voorzitterschap van de Expertencommissie voor Overheidscommunicatie waarneem met raadgevende stem totdat zij een voorzitter heeft verkozen.

Is het parlement het hiermee eens ? (*Instemming*)

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken vraagt om het voorstel van resolutie van de heren Van den Brande, Van Rompuy, Caluwé en Sauwens en mevrouw Grouwels betreffende het ontbreken van een Vlaams programma staats Hervorming in het federaal regeerakkoord van 8 juli 2003 en de daaruit volgende noodzaak om een dialoog van gemeenschap tot gemeenschap tot stand te brengen, toe te voegen aan de agenda van de plenaire vergaderingen van donderdag 18 december 2003.

Is het parlement het hiermee eens ? (*Instemming*)

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Mieke Van Hecke en de heren Leo Peeters, Jos Stassen, Herman Lauwers en André Denys betreffende de voorstellen en de algemene aanbevelingen uit het Jaarverslag 2002 van de Vlaamse Ombudsdienst
– 1871 (2003-2004) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie van mevrouw Mieke Van Hecke en de heren Leo Peeters, Jos Stassen, Herman Lauwers en André Denys betreffende de voorstellen en de algemene aanbevelingen uit het Jaarverslag 2002 van de Vlaamse Ombudsdienst.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in artikel 39 van de Grondwet :

109 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
109 leden hebben ja geantwoord.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in de artikelen 127 tot 129 van de Grondwet :

Voorzitter

113 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
113 leden hebben ja geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Becq Sonja
Bex Jos
Bogaert André-Emiel
Boutsen Mathieu
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Callens Karlos
Caluwé Ludwig
Cordeel Marc
Daelman Carlo
De Batselier Norbert
De Cock Dirk
De Cock Frans
De Gryze Niki
De Martelaer Ann
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schepper Claudine
De Smet Bart
Decaluwe Carl
Declercq Veerle
Demeester-De Meyer Wivina
Demeulenaere Julien
Denys André
Devolder Jacques
Dua Vera
Gabriels Jaak
Gardeyn-Debever Gisèle
Gatz Sven
Geraerts Jean
Geysels Jos
Grouwels Brigitte
Guns Dominique
Gysbrechts Peter
Heeren Veerle
Helsen Koen
Hermans Margriet
Holemans Dirk
Hostekint Patrick
Huybrechts Pieter
Idrissi Yamila
Kindermans Gerald
Lachaert Patrick
Laloo Boudewijn
Laurys Jan
Lauwers Herman
Librecht Julien

Logist Marcel
Loones Jan
Lootens-Stael Dominiek
Maes Jacky
Mahassine Chokri
Malcorps Johan
Martens Luc
Matthijs Erik
Merckx-Van Goey Trees
Moreau André
Ory Flor
Peuskens Jean-Paul
Platteau Stefaan
Ramon Frans
Ramoudt Didier
Roegiers Jan
Sarens Freddy
Schepens Cis
Schuermans Eddy
Sols Guy
Stassen Jos
Stevaert Steve
Strackx Felix
Suykens Lucien
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Van Aperen Jul
Van Baelen Gilbert
Van Cleuvenbergen Riet
van den Abeelen Marc
Van den Brande Luc
Van den Eynde Marleen
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
Van Duppen Jan
Van Eyken Christian
Van Goethem Roland
Van Hauthem Joris
Van Hecke Mieke
van Kessel Ingrid
Van Looy Jef
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Nieuwerkerke André
Van Overmeire Karim
Van Rompuy Eric
Van Vaerenbergh Etienne
Van Wauwe Erna
Vandenbossche Dany
Vandenbossche Walter
Vandenbroeke Chris
Vanleenhove Gilbert
Vercammen Josée
Verfaillie Jan
Vermeiren Francis
Vermeulen Jo
Verougstraete Christian

Voorzitter

Verrijken Miel
Verstraete Bob
Voorhamme Robert
Weyts Johan
Wille Paul
Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement het voorstel van resolutie eenparig aan. De resolutie zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Leo Peeters, Francis Vermeiren, Eloi Glorieux, Eric Van Rompuy en Etienne Van Vaerenbergh ter ondersteuning van het actieplan van de Staten-Generaal van Burgemeesters en Schepenen Halle-Vilvoorde
– 1875 (2003-2004) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie van de heren Leo Peeters, Francis Vermeiren, Eloi Glorieux, Eric Van Rompuy en Etienne Van Vaerenbergh ter ondersteuning van het actieplan van de Staten-Generaal van Burgemeesters en Schepenen Halle-Vilvoorde.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

114 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
113 leden hebben ja geantwoord ;
1 lid heeft neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Becq Sonja
Bex Jos
Bogaert André-Emiel
Boutsen Mathieu
Bril Louis
Browaeyns Jozef

Callens Karlos
Caluwé Ludwig
Cordeel Marc
Daelman Carlo
De Batselier Norbert
De Cock Dirk
De Cock Frans
De Gryze Niki
De Martelaer Ann
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schepper Claudine
De Smet Bart
Decaluwe Carl
Declercq Veerle
Demeester-De Meyer Wivina
Demeulenaere Julien
Denys André
Devolder Jacques
Dua Vera
Gabriels Jaak
Gardeyn-Debever Gisèle
Gatz Sven
Geraerts Jean
Geysels Jos
Grouwels Brigitte
Guns Dominique
Gysbrechts Peter
Heeren Veerle
Helsen Koen
Hermans Margriet
Holemans Dirk
Hostekint Patrick
Huybrechts Pieter
Idrissi Yamila
Kindermans Gerald
Lachaert Patrick
Laloo Boudewijn
Laurys Jan
Lauwers Herman
Librecht Julien
Logist Marcel
Loones Jan
Lootens-Stael Dominiek
Maes Jacky
Mahassine Chokri
Malcorps Johan
Martens Luc
Matthijs Erik
Merckx-Van Goey Trees
Moreau André
Ory Flor
Peuskens Jean-Paul
Platteau Stefaan
Ramon Frans

Voorzitter

Ramoudt Didier
 Roegiers Jan
 Sarens Freddy
 Schepens Cis
 Schuermans Eddy
 Sols Guy
 Stassen Jos
 Stevaert Steve
 Strackx Felix
 Suykens Lucien
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 Van Cleuvenbergen Riet
 van den Abeelen Marc
 Van den Brande Luc
 Van den Eynde Marleen
 Van Den Heuvel Ria
 Van der Poorten Mark
 Van Dijck Kris
 Van Duppen Jan
 Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 van Kessel Ingrid
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Nieuwerkerke André
 Van Overmeire Karim
 Van Rompuy Eric
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wauwe Erna
 Vandenbossche Dany
 Vandenbossche Walter
 Vandenbroeke Chris
 Vanleenhove Gilbert
 Vercammen Josée
 Verfaillie Jan

Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Verougstraete Christian
 Verrijken Miel
 Verstraete Bob
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan
 Wille Paul
 Wymeersch Frans

NEEN heeft geantwoord :

Van Eyken Christian

Dientengevolge neemt het parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen opnieuw bijeen op dinsdag 16 december 2003 om 10 uur en 14 uur, op woensdag 17 december 2003 om 10 uur en 14 uur en op donderdag 18 december 2003 om 10 uur en 14 uur.

Geen bezwaar ? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 17.45 uur.*
